

Bakalářský studijní program: **Ekonomika a management**

Studijní obor: **Účetnictví a finanční řízení podniku**

Podnikání ve společnosti (sdružení) – účetní a daňové aspekty

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Autor: **Vendula FENCLOVÁ**

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Petr KOUT, CSc.

Praha, 2018

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma podnikání ve společnosti (sdružení) - účetní a daňové aspekty zpracovala samostatně pod odborným vedením vedoucího bakalářské práce Ing. Petra Kouta, CSc. a že veškeré použité zdroje jsem uvedla v Seznamu použité literatury.

V Praze dne 29.11.2018

.....

Vendula Fenclová

Poděkování

Tímto bych ráda poděkovala svému vedoucímu bakalářské práce Ing. Petru Koutovi, CSc. za cenné rady a připomínky při zpracování bakalářské práce.

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor	Vendula FENCLOVÁ
Bakalářský studijní program	Ekonomika a management
Obor	Účetnictví a finanční řízení podniku
Název	Podnikání ve společnosti / sdružení/ - účetní a daňové aspekty
Název (v angličtině)	Business in association – accounting and tax aspects

Zásady pro vypracování:

Cíl práce: Cílem práce bude navrhnout optimální formu podnikání pro konkrétní společnost / podnikatele. Dílčím cílem práce bude identifikovat výhody a nevýhody jednotlivých variant podnikání v rámci případové studie. Dále bude dílčím cílem práce popsat daňové aspekty související s podnikatelskou činností.

Postup práce:

1. Zpracování literární rešerše v dané oblasti
2. Výběr vhodné společnosti / podnikatele
3. Seznámení se současným stavem společnosti/ podnikatele
4. Srovnání jednotlivých variant forem podnikání
5. Navržení optimální formy podnikání

Metody:

Deskripce odborné literatury a platné legislativy. Prostudování primárních zdrojů dat (podnikové dokumenty). Hloubkový rozhovor (s majitelkou organizace). Analýza variant a případových studií. Syntéza.

Rozsah práce: 40 - 55

Seznam odborné literatury:

1. CHROMÁ, Marta. *Právní překlad v teorii a praxi: nový občanský zákoník*. Praha: Karolinum, 2014. ISBN 978-80-246-2851-6.
2. MULAČOVÁ, Věra a Petr MULAČ. *Obchodní podnikání ve 21. století*. Praha: Grada, 2013, 520 s. ISBN 8024786389.
3. MÜLLEROVÁ, Libuše a Michal ŠINDELÁŘ. *Účetnictví, daně a audit v obchodních korporacích*. Praha: Grada, 2016. ISBN 9788027190720.

Datum zadání bakalářské práce: duben 2017

Termín odevzdání bakalářské práce: duben 2018

L.S.

Vendula FENCLOVÁ
student

Ing. Petr KOUT, CSc.
vedoucí bakalářské práce

doc. Ing. Hana BŘEZINOVÁ, CSc.
garant studijního oboru

doc. Ing. Hana BŘEZINOVÁ, CSc.
rektorka SVŠE Znojmo

ABSTRAKT

Bakalářská práce se věnuje problematice účetních a daňových aspektů v rámci podnikání společnosti. Největší změny u společností proběhly hlavně po novelizaci zákona o DPH. Nově se na společníky společnosti pohlíží jako na samostatné subjekty. První část práce se věnuje základním pojmům jako podnikání společnosti, účetním aspektům, zákonu o dani z příjmů a ostatním daňovým aspektům a dále pak charakteristice a fungování společnosti dle nového občanského zákoníku. Druhá část práce je věnována konkrétní společnosti, která řeší otázku, zda pokračovat v podnikání nadále jako společnost, či zvážit jinou formu podnikání. Řeší dopady změn aktuální právní úpravy. Je zde vypracován pohled na původní a aktuální stav právních úprav a jak ovlivní tyto změny danou společnost.

Klíčová slova: daň z přidané hodnoty, novela zákona o DPH, nový občanský zákoník, společnost

ABSTRACT

The bachelor thesis deals with the accounting and tax aspects within the company's business. The biggest changes in companies occurred mainly after the amendment of the VAT Act. A novelty is that the company's partners are seen as separate entities. The first part deals with basic concepts such as company business, accounting aspects, income tax law and other tax aspects, as well as the characteristics and functioning of the company according to the new Civil Code. The second part of the thesis focuses on a particular company solving the question whether to continue business as a company or consider a different form of business. It is concerned with impacts of changes in current legislation. A view of the original and current state of legal regulations is made here, as well as it is summarized how these changes influence the company.

Keywords: value added tax, amendment to the VAT act, new Civil Code, society

OBSAH

1	ÚVOD	8
2	CÍL PRÁCE A METODIKA	10
3	TEORETICKÁ ČÁST	11
3.1	PODNIKÁNÍ FORMOU SPOLEČNOSTI PODLE NOZ	11
3.2	ÚČETNÍ A DAŇOVÉ ASPEKTY PODNIKÁNÍ VE SPOLEČNOSTI	14
3.2.1	Změny ve fungování DPH ve společnosti	18
3.2.2	Ostatní daňové aspekty	21
3.3	JINÉ VARIANTY PODNIKÁNÍ	26
4	PRAKTICKÁ ČÁST	31
4.1	PŘÍPADOVÁ STUDIE	31
4.2	SCÉNÁŘ FUNGOVÁNÍ SPOLEČNOSTI V RÁMCI PŘÍPADOVÉ STUDIE	32
4.2.1	Fungování společnosti do konce roku 2018	33
4.2.2	Fungování společnosti od roku 2019	38
4.3	ZHODNOCENÍ VŮČI DALŠÍM FORMÁM PODNIKATELSKÉ ČINNOSTI	46
4.4	ZÁVĚREČNÉ DOPORUČENÍ	47
5	ZÁVĚR	50
6	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	52
7	SEZNAM OBRÁZKŮ A TABULEK	56

1 ÚVOD

Podnikání v České republice je ovlivněno řadou různých faktorů, které na jednu stranu mohou pozitivně přispívat k rozvoji daného podnikání, ale zároveň mohou tomuto rozvoji bránit. V souvislosti s tímto se často hovoří o faktoru účetních a daňových aspektů, kterými prakticky každoročně dochází ke změnám podnikatelských podmínek a velmi často jde o změny negativního charakteru, které ještě více zatěžují podnikatele a zhoršují podnikatelské podmínky v tržním prostředí České republiky.

Tato práce se zabývá problematikou účetních a daňových aspektů v rámci podnikání společností. Každý podnik či podnikatel musí zvažovat různé možnosti, kterými lze maximalizovat vlastní zisk. Jednou z možností je právě daňová optimalizace, která vychází ze správné volby právní formy podnikatelské činnosti.

Hlavním cílem práce je zvážit uplatnění účetních a daňových aspektů podnikatelské činnosti společnosti (dle občanského zákoníku) na konkrétním příkladu a stanovit doporučení k zahájení činnosti této společnosti, či nikoliv (právě podle možností účetní a daňové optimalizace).

Dílčím cílem je identifikovat výhodnost jiných variant podnikatelské činnosti v České republice, dále potom identifikovat vliv změn ve fungování daně z přidané hodnoty na podnikání ve společnosti (obecně i v rámci konkrétního případu).

Struktura práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretická část se věnuje základním pojmům jako podnikání společnosti, účetní aspekty podnikání ve společnosti, zákonu o daních z příjmů či ostatním daňovým aspektům. Vzhledem k tomu, že se problematika v daňové a účetní oblasti neustále proměňuje, tak je využito poměrně velkého množství internetových zdrojů, protože právě v těchto lze nalézt co nejaktuálnější informace.

Praktická část práce čerpá z případové studie, která vychází z konkrétní situace malého rodinného podniku. Tento podnik podniká prostřednictvím společnosti a jeho společníci momentálně do podnikatelské činnosti (tj. společnosti) zapojili další osobu, která umožnila a přinesla možnost rozšíření produktového portfolia, což má samozřejmě řadu daňových a účetních dopadů, jak dokládá text této práce.

Přínosem práce má být nejen zodpovězení klíčové otázky, které řeší společníci zkoumané společnosti, ale i prostudování problematiky účetních a daňových aspektů při podnikání formou společnosti, protože se jedná o poměrně novou možnost podnikatelské činnosti, která dozná významných změn. Téma práce tak lze označit za aktuální a potřebné.

2 CÍL PRÁCE A METODIKA

Cíl práce: Cílem práce bude navrhnout optimální formu podnikání pro konkrétní společnost / podnikatele. Dílčím cílem práce bude identifikovat výhody a nevýhody jednotlivých variant podnikání v rámci případové studie. Dále bude dílčím cílem práce popsat daňové aspekty související s podnikatelskou činností.

Metodika: Deskripce odborné literatury a platné legislativy. Prostudování primárních zdrojů dat (podnikové dokumenty). Hlubkový rozhovor (s majitelkou organizace). Analýza variant a případových studií. Syntéza.

3 TEORETICKÁ ČÁST

Teoretická část práce se věnuje podnikání společnosti podle nového občanského zákoníku, účetním aspektům podnikání společnosti, společnosti a zákonu o daních z příjmů, či ostatním daňovým aspektům, a to s přihlédnutím k účelu a cílům práce.

3.1 Podnikání formou společnosti podle NOZ

Nývltová a Marinič (2010, s. 11) pojem podnikání definují pohledem různých aspektů, metodik či nástrojů různých vědních disciplín. Z ekonomického hlediska lze hovořit o podnikání související s věcnou a peněžní stránkou věci. Ve věcné stránce se zhmotňuje vize a cíle organizace do konkrétního podnikatelského projektu, který se rozvíjí prostřednictvím materiálních statků, pracovní činnosti, s cílem vytvářet konkrétní produkty, či nabízet služby. V rámci peněžní stránky se myslí tok a proměna peněz od počáteční investice přes financování provozu a realizace výstupů z procesu transformace na peníze, tedy prodej (Nývltová a Marinič, 2010, s. 11).

Mulačová a Mulač (2013, s. 15) pak tvrdí, že je principem podnikání zhodnocení vloženého kapitálu. Každá organizace má tento cíl bez ohledu na svoji velikost, typologii či příslušnost k určitému odvětví. Nástrojem k růstu je potom podnikatelská činnost. Dlouhodobě úspěšné podnikání je založeno na uspokojování skutečně existujících potřeb zákazníků (Mulačová, Mulač, 2013, s. 15).

Veber a Srpová (2012, s. 332) popisují legislativní vymezení pojmu podnikání – vychází z Listiny základních práv a svobod, kde je stanoveno právo každého občana podnikat a realizovat jinou hospodářskou činnost.

Vít (2015, s. 14) dává do souvislosti s podnikáním Zákon 89/2012 Sb., (nový) občanský zákoník (NOZ), účinný od 1. ledna 2014, lze považovat za páteř soukromého práva České republiky a jednu za nejvýznamnějších právních norem, protože má velký vliv na každodenní život všech obyvatel České republiky. NOZ upravuje například fungování právnických osob, fungování neziskových organizací, základy smluvního práva či jednotlivé typy smluv, ale i řadu dalších oblastí (Vít, 2015, s. 14).

Vít (2015, s. 23) říká, že: „*Podnikání, respektive podnikatele, definuje NOZ v § 420 odst. 1 takto: kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost*

živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, je považován se zřetelem k této činnosti za podnikatele. “

S podnikáním poté velmi úzce souvisí problematika právní formy podnikání. Tomuto pojmu se věnuje například Nývtová a Marinič (2010, s. 16), podle kterých právní forma podnikání definuje typ podnikatelského subjektu, které se podnikatelské činnosti věnuje. Přitom platí, že každá forma podnikání má svoje specifické charakteristiky (například v souvislosti se způsobem řízení, odpovědností vlastníků za riziko, daňovými a účetními souvislostmi apod.) Potom závisí na úvaze podnikatele, jakou právní formu si vybere. V některých případech předepisuje právní formu organizace legislativní úprava (například u bank). (Nývtová, Marinič, 2010, s. 16).

Dočkalová (2017) doplňuje, že při obecném pohledu na právní formy podnikání lze rozlišit dva základní druhy, a to fyzickou a právnickou osobu. Každá z těchto variant má svoje výhody a nevýhody, které jsou dané zejména tím, že podnikání fyzické osoby se řídí nejčastěji zákonem o živnostenském podnikání. Zatímco podnikání právnické osoby se řídí zákonem o obchodních korporacích a dalšími právními předpisy. Obě varianty se liší i v dalších souvislostech (Dočkalová, 2017).

Podle statistiky společnosti Bisnode (2017) dosáhl celkový počet právnických osob v podobě kapitálových společností v České republice 451 561 organizací. Z toho bylo 5,7 % akciových společností (tj. 25 817) a 94,3 % společností s ručením omezeným (tj. 94,3 %). Nejčastěji se k předmětům podnikatelské činnosti u kapitálových společností založených v roce 2016 řadí velkoobchod, služby, podnikání v oblasti nemovitostí. V posledních letech došlo k oživení ekonomiky, což se pozitivně projevilo v trendu růstu počtu akciových společností a společností s ručením omezeným. V roce 2016 bylo založeno 27 946 nových společností s ručením omezeným a 891 nových akciových společností. Tuto formu podnikatelé volí v případech, kdy chtějí realizovat nové investiční příležitosti a chtějí investovat do nových projektů s vidinou zisku (Bisnode, 2017).

Businessinfo.cz (2017) poskytuje statistické informace o vývoji počtu nových podnikatelů-živnostníků v České republice. V roce 2016 bylo registrováno 62 410 nových živnostníků, což je o 2,2 % méně než v roce 2015. Nicméně celkový počet živnostníků byl 2,1 milionů (přičemž podnikatelskou činnost vyvíjela jen 49 % z tohoto počtu). Podle dalších informací je tento stav způsoben tím, že se čeští podnikatelé začínají více přiklánět k podnikání

prostřednictvím společnosti s ručením omezeným, které přináší menší rizika a větší prestiž na trhu. K nejčastějším předmětům činnosti u nově registrovaných živností patří velkoobchod a maloobchod (tj. 10,86 %), zprostředkování velkoobchodu a velkoobchod v zastoupení (tj. 8,69 %) (Businessinfo.cz, 2017).

Společnost podle Nového občanského zákoníku

Podle Nového občanského zákoníku vzniká společnost tím, že se zaváže několik osob sdružit jako společníci smlouvou, a to za společným účelem činnosti nebo věci. Bylo-li v tomto případě ujednáno i sdružení majetku, tak se vyžaduje k platnosti smlouvy soupis vkladů společníků jimi podepsaný (v tomto případě platí, že sdruženo bylo jen to, co uvádí soupis). (občanský zákoník č. 89/2012 Sb.)

Podle Děrgela (2014) Nový občanský zákoník přinesl podnikatelům novou možnost pro společné podnikání, a to založení tzv. společnosti. Tato varianta nahradila velmi hojně využívanou možnost podnikání v rámci sdružení bez právní subjektivity.

Kučerová (2017) upřesňuje skutečnost, že společnost (sdružení) nemá právní subjektivitu, to znamená, že práva a povinnosti vznikají pouze společníkům společnosti.

Nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb. upravuje práva a povinnosti společníků, kteří společnost zakládají či spoluvlastní. Podle legislativního předpisu kdo se zavázal přispět společnosti jen činností, tak není povinen k jinému příspěvku a kdo se zavázal přispět jen majetkem, tak není povinen přičinit se o dosažení společného účelu jiným způsobem. Společníka nelze nutit, aby přispěl více, než se zavázal. Existuje však varianta, že se změní poměry společnosti tak, že společného účelu nelze bez zvýšení příspěvku dosáhnout, takže ten, kdo není ochoten svůj příspěvek zvýšit, může ze společnosti vystoupit, nebo z ní být vyloučen. Povinností společníka je vykonávat činnost pro společnost osobně a nerealizovat škodlivé činnosti (Nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb.)

Gürlich (2014) tvrdí, že se o společnost (nahrazující sdružení podnikatelů) jedná v případě, kdy se několik osob zaváže sdružit jako společníci za společným účelem činnosti či věci. Finanční správa (2017) definuje, že tento společný účel není předepsán a může být prakticky jakýkoliv, tedy výdělečný i nevýdělečný. Společnost není právnickou ani fyzickou osobou, nemá svéprávnost či právní osobnost (takže nemůže být nositelem práv a povinností, či nést odpovědnost za své jednání, nabývat práva či zavazovat se k povinnostem).

Comeflex Office (2017) informuje, že sdružení se zakládá smluvním závazkem dvou a více osob (smluvní závazek nemusí být v tomto případě písemný) a osoby musí mít společný cíl a věc. Registrace společnosti není nutná. Smluvní závazek je nutností v případě, kdy se společníci zaváží k majetkovým vkladům do společnosti. Dále platí, že společník může do společnosti vložit všechno svoje jmění či se zavázat přispět jen svou činností. Gürlich (2014) navazuje na popis vzájemných vztahů s tím, že pokud společník vkládá do společnosti veškeré své jmění, tak je tím myšleno veškeré jmění, které vlastnil v době účinnosti smlouvy. Společník, který se zavazuje k tomu, že společnému účelu přispěje pouze činností má právo na podíl ze zisku a právo užívat věci vložené do společnosti, ale nevzniká mu spoluvlastnický podíl na vložených majetkových hodnotách.

3.2 Účetní a daňové aspekty podnikání ve společnosti

Marková (2017, s. 6) upozorňuje, že reflexe účetních a daňových aspektů do podnikání společností v České republice je velmi složitou a náročnou záležitostí, protože každoročně dochází k novelizacím platné legislativy, což pouze vyvolává nepřehlednost, obtížnou interpretovatelnost a složitost aplikace zákonných ustanovení.

Podle Comeflex Office (2017) je využití společnosti (sdružení podnikatelů) vhodné v případech, kdy podnikající osoba nestíhá plnit zakázky, protože nemá dostatek finančních možností, či dostatek času. Dále se jedná o vhodnou formu, kdy podnikatel plánuje rozšířit portfolio svých služeb, ale není schopen jejich realizaci sám zabezpečit.

Nový občanský zákoník dává volnost v tom, jak si společníci rozdělí působnost při spravování společných záležitostí způsobem, který uznají za vhodný. Správou společných věcí lze také pověřit někoho ze svého středu, či třetí osobu. Společník má ze zákona kdykoliv možnost přesvědčit se o hospodářském stavu společnosti, přezkoumat účetní záznamy a jiné doklady (Nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb.).

Gola (2016) Důvodem k založení takovéto společnosti je podle autora možnost zlepšení postavení na trhu či možnost získání velké zakázky, kterou by sám jeden živnostník nemohl získat. Autor ke klíčovým doporučením při zakládání společnosti přiřazuje (jedná se o stav platný v roce 2016):

- Doporučení k sepsání detailní smlouvy o spolupráci – osoby samostatně výdělečně, které zakládají společnost bez právní subjektivity musí věnovat smlouvě velkou pozornost a zanést do smlouvy veškerá důležitá hlediska vzájemné spolupráce, včetně těch, která se uvádí v občanském zákoníku, tj. úprava práv a povinností, správa společnosti, práv a povinností společníků k třetím osobám, zánik členství a zánik společnosti atd.;
- Akceptace individuálního řešení všech daňových povinností – společníci musí respektovat, že nelze řešit veškeré daňové záležitosti společně, ale příjmy a výdaje se za celý rok rozdělují v souladu se smlouvou na jednotlivé členy a každý člen si potom sám podává za celý kalendářní rok daňové přiznání k dani z příjmu fyzických osob, přehled o příjmech a výdajích na okresní správu sociální zabezpečení, či přehled o příjmech a výdajích u příslušné zdravotní pojišťovny;
- Neopomenutí toho, že se bez dohody příjmy a výdaje rozdělují rovným dílem – pokud není ve smlouvě o založení uvedeno jinak, tak se příjmy a výdaje mezi jednotlivé členy rozdělují rovným dílem. Společníci vykonávají činnost pro společnost osobně a nemají oprávnění členství zřídit jiné osobě, ani jí svoje členství postoupit;
- Výdajový paušál nelze uplatnit ve všech případech – členové společnosti bez právní subjektivity mohou využít daňových paušálů pouze v případě, kdy jsou příjmy a výdaje rozdělené mezi jednotlivé členy sdružení ve stejném poměru (tj. být například i 40:30:30). V jiném případě (tj. rozdělení příjmů a výdajů v jiném poměru) nelze výdajový paušál využít;
- Způsob výpočtu daňového základu je různý – uplatnění výdajového paušálu není povinností (i v případě, kdy jsou příjmy a výdaje rozdělené mezi členy společnosti ve stejném poměru). V praxi platí, že může některý člen společnosti uplatnit skutečné výdaje a další člen výdajový paušál;
- Povinnost vedení účetnictví pro ostatní členy – při variantě, že jeden z členů společnosti bez právní subjektivity vede účetnictví, tak musí povinně vést účetnictví i další členové společnosti.

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů definuje, že výdaje uplatňují poplatníci v prokázané výši, když nejsou společné výdaje související se společnými příjmy ze společnosti rozděleny mezi poplatníky stejně jako společné příjmy. Pokud jsou podíly shodné, tak se může každý se společníky rozhodnout, jestli uplatní daňové výdaje v prokázané výši nebo procentem z příjmů.

Ambrož (2017) potvrzuje, že společnost nemá právní subjektivitu, takže není klasickou právnickou osobou, ale jejími společníky může být fyzická i právnická osoba.

Z tohoto důvodu lze zmínit obecné daňové zatížení osob fyzických osob podnikajících, právnických osob.

Ukončení činnosti společnosti nebo ukončení účasti společníka ve společnosti

Brychta (2018) se zabývá i souvislostmi, které souvisí s ukončením činnosti společnosti či účasti společníka ve společnosti. Společnost zanikne v případě, že se na tom společníci dohodnou, splní se podmínky ujednané ve smlouvě, uplyne-li doba sjednaná, dosáhne-li se účelu, zemře-li společník – má-li dva společníky. Aktuálně zejména v souvislosti s legislativními změnami, které mění podmínky činnosti společnosti, takže mohou společníci zvažovat ukončení svojí účasti. Při vystoupení či vyloučení ze společnosti má společník právo na vypořádání svého spoluvlastnického podílu na majetku získaném společnou činností (to se často děje prostřednictvím převedení vlastnického práva jednomu nebo více společníkům za úplatu či bezúplatně). Bezúplatné předání však může vyústit v povinnost přiznat daň z přidané hodnoty na výstupu, pokud byl uplatněn u tohoto majetku nárok na odpočet daně na vstupu.

Daňové zatížení sdružení podnikatelů – společnosti podle NOZ

Comeflex Office (2017) upozorňuje, že společnost nemá právní subjektivitu, takže není poplatníkem daně z příjmů, tedy daň platí každý společník sám za sebe. I v případě, že si vede každý společník vlastní daňovou evidenci, tak lze vést společnou daňovou evidenci za společnost. Dále platí, že v případě, kdy alespoň jeden společník vede účetnictví, tak je povinností ostatních společníků vést si také účetnictví, což platí i pro daň z přidané hodnoty, když je plátcem jeden společník, tak si musí registraci provést i ostatní společníci.¹ V případě, že nikdo ze společníků není plátcem DPH, tak se posuzuje obrat za celou společnost a jednotlivé společníky zvlášť.

Podle Finanční správy (2017) není společnost účetní jednotkou, ani daňovým subjektem, ani se nepovažuje za samostatnou osobu povinnou k dani. Všechna práva a povinnosti vznikají pouze jejím společníkům (Finanční správa, 2017).

¹ Tento postup se od 1. 7. 2017 mění, viz další text.

Zákon o účetnictví č. 563/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, hovoří o tom, že účetní jednotkou jsou i ostatní fyzické osoby, které jsou podnikateli a jsou společníky sdruženými ve společnosti, tedy v případě, že alespoň jeden ze společníků sdružených v této společnosti je účetní jednotkou. Potom jsou dané fyzické osoby sdružené ve společnosti s jinou účetní jednotkou povinné vést účetnictví² od prvního dne účetního období, které následovalo po období, ve kterém se staly společníky společnosti, nebo ve kterém se některých z jiných společníků společnosti stal účetní jednotkou (u fyzické osoby například mohlo dojít k překročení rozhodné výše obrátu). Účetnictví jsou potom povinné vést do posledního dne účetního období, ve kterém přestaly být společníky sdruženými ve společnosti, pokud jim povinnost vedení účetnictví nevyplývá z jiných ustanovení zákona o účetnictví.

Děrgel (2015) si všímá, že společnost jako nový právní institut definovaný v NOZ pozměnila znění pěti odstavců v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Kromě výše zmíněných změn, se jedná i o pravidlo, že podnikatel podnikající v rámci společnosti (sdružení podnikatelů) nemůže žádat o stanovení daně paušální částkou, ale uplatnit výdaje pouze v prokázané výši. To podle autora znamená, že musí využívat daňovou evidenci nebo účetnictví. Platí to však v případě, že nejsou společné výdaje související se společnými příjmy ze společnosti rozděleny mezi poplatníky stejně jako společné příjmy. Dále se Děrgel (2015) věnuje problematice odpisování hmotného majetku, kdy v případě, že společník přinese do společnosti hmotný majetek, který již daňově odpisuje, tak bude v tomto odpisování pokračovat i nadále.

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, potvrzuje, že vede-li každý ze společníků společnosti daňovou evidenci, tak mohou vést i společnou daňovou evidenci, tj. takovou, kde evidují společné příjmy a společné výdaj na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Po konci zdaňovacího období (či ukončení činnosti společnosti) potom uvedou ve své daňové evidenci na ně připadající podíl společných příjmů a podíl společných daňových výdajů.

Ambrož (2017) shrnuje, že „poplatníky daně z příjmů jsou jednotliví společníci. Zákon o daních z příjmů řeší zahrnutí daňového výsledku společnosti speciálním ustanovením v paragrafu 12 ZDP pouze pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob. Právnícká osoba, je-li společníkem společnosti, zařadí výsledek společnosti do svého základu daně.“

² V podobě podvojného účetnictví.

Všechna základní účetní a daňová specifika společnosti můžeme shrnout následujícím způsobem:

- Společnost nemá právní subjektivitu, takže není ani právnickou, ani fyzickou osobou;
- Základem činnosti společnosti je závazek více osob sdružit se za účelem splnění společného cíle, nebo věci. Což nutně neznamená, že musí být výdělečný, může se jednat také o činnost neziskovou;
- Společnost nemůže nabývat žádná práva či povinnosti (včetně vlastnických práv), takže nemůže vlastnit majetek, provozovat vozidla (být zapsaná v technickém průkazu silničního motorového vozidla). Každý společník vystupuje z pohledu práva sám za sebe;
- Společnost není účetní jednotkou a není daňovým subjektem ve smyslu daňových zákonů.

3.2.1 Změny ve fungování DPH ve společnosti

Jak popisuje Kandler (2015), tak právnické osoby (fyzické osoby) musí vést účetnictví včetně zahraničních právnických osob, organizačních složek státu, fyzických osob zapsaných v obchodním rejstříku, ostatních fyzických osob podnikajících s obratem přes 25 000 000 Kč za předcházející kalendářní rok, ostatní fyzické osoby na základě dobrovolného rozhodnutí, ostatní podnikající fyzické osoby sdružené ve společnosti, ostatní fyzické osoby (které mají tuto povinnost na základě zvláštního právního předpisu), svěřenecké fondy, fondy obhospodařované penzijní společnostmi, investiční fondy bez právní osobnosti, subjekty s povinností sestavení účetní závěrky.

Uplatňování daně z přidané hodnoty u společníků společnosti od 1. 7. 2017

Finanční správa (2017) upozorňuje na změny zákona o DPH, které ovlivňují (s účinností od 1. 7. 2017) způsoby uplatňování DPH u společností. Jak bylo v této práci uvedeno, tak v dosavadní praxi docházelo k tomu, že povinni k registraci DPH byli i společníci, kteří nepřesáhli zákonem stanovený obrat, či u nich nedošlo k naplnění jiných kritérií pro povinnou registraci k DPH. Podle Finanční správy (2017) nová právní úprava přinesla tu změnu, že bude každý společník společnosti postupovat individuálně sám za sebe podle obecných ustanovení zákona o DPH. Do 31. 12. 2018 potom mohou společníci využít přechodného období a uplatňovat DPH podle ustanovení původní právní úpravy. Stejně o změnách informují

Brožková a Procházková (2017), podle kterých je tato změna reakcí na změnu zákona o DPH. Podle autorek Finanční správa v současné době připravuje informace s výklady postupů společníků (členů sdružení) od roku 2019, kdy skončí přechodné období. Důvodem je vysoká složitost tohoto nového přístupu.

Daňová legislativa se v souvislosti s DPH a společnostmi v předcházející době (před novelizací) zabývala zejména registrační povinnosti plátců, vedením společné evidence pro daňové účely, podáním daňových tvrzení za společnou činnost (tj. přiznání k dani, souhrnná hlášení, kontrolní hlášení), vystavováním daňových dokladů za uskutečněná společná plnění, podmínkami nároku na odpočet daně ve vztahu ke společné činnosti. Do dosavadní doby povinnosti za společnou činnost plnil určený společník společnosti. Novela zákona o dani z přidané hodnoty však přinesla změnu a práva a povinnosti vznikají jednotlivým společníkům společnosti. Z tohoto důvodu se musí práva a povinnosti vztahovat vždy na činnost jednotlivé osoby povinné k dani, tedy nikoliv na společnou činnost. Společná činnost se jako celek nově posuzuje pouze pro účely dodatečných daňových přiznání a následujících souhrnných a kontrolních hlášení za období před ukončením dané právní úpravy. To platí i pro potřeby daňových kontrol a odstraňování pochybností před ukončením dosavadních postupů.

Brychta (2018) dále uvádí, že v rámci změn zůstávají zachované úpravy související s úpravou základu daně ve zvláštních případech podle paragrafu 36a zákona o dani z přidané hodnoty a opravu výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení (paragraf 44 Zákona o dani z přidané hodnoty).

Brychta (2018) uvádí, že se nově osoba povinná k dani stává plátcem daně z přidané hodnoty, když dosáhne rozhodné výše obratu 1 mil. Kč (viz paragraf 4a zákona o dani z přidané hodnoty) za nejvýše 12 předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců. V předcházejících případech byla rozhodná výše obratu dosahovaná celou společností plus obrat této osoby samostatně mimo společnost. Nyní se sleduje pouze obrat, který na něj dle smlouvy o společnosti procentuálně ze společné činnosti připadá a k výsledku se ještě připočte obrat za činnost mimo společnost. Nová právní úprava umožňuje, aby ve společnosti fungovali plátcí daně z přidané hodnoty a neplátcí daně z přidané hodnoty (či identifikované osoby).

Kučerová (2017) popisuje novou právní úpravu zákona č. 170/2017 Sb., podle které mají postupovat společníci společnosti při uplatňování daně z přidané hodnoty individuálně, tedy za sebe podle obecných ustanovení zákona o dani z přidané hodnoty.

Podle Kučerové (2017) tato změna souvisí s tím, že před červnem 2017 mezi společníky ve společnosti nedocházelo k uskutečňování zdanitelných plnění dodáním zboží či poskytnutím služeb. Svoji povinnost na dani z přidané hodnoty (související s členstvím ve společnosti) plnili s využitím určeného společníka. Podle zmíněné autorky tímto docházelo k situacím, kdy se plátcí daně z přidané hodnoty stávali i společníci (osoby povinné k dani), i když sami za sebe nepřesáhli zákonem stanovený obrat (či nedošlo k naplnění jiných kritérií pro povinnou registraci k dani z přidané hodnoty). Kučerová (2017) uzavírá s tím, že tento režim mohou uplatňovat společníci, až do 31. 12. 2018 v rámci přechodného období.

V souvislosti s obratem a registrací k dani uvádí Kučerová (2017), že se do obratu společníka v rámci předcházející úpravy počítal obrat dosahovaný tímto společníkem individuálně mimo společnost a obrat dosahovaný celou společností. V nové právní úpravě se potom definuje, že každý společník postupuje při zjišťování obratu podle paragrafu 4a odst. 1 a 2 zákona o DPH, tedy, že jeho obrat pro účely daně z přidané hodnoty je součtem obratu dosaženého jím v rámci společnosti a obratu dosaženého jím samostatně mimo společnost. Kučerová (2017) ještě upozorňuje na skutečnost, že se obrat pro povinnou registraci počítá z 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců. K tomuto bylo ustanoveno přechodné ustanovení, že pokud 12 po sobě jdoucích měsíců, za které je obrat počítán, spadá do období před účinností novely a další část do období po účinnosti novely, tak musí společník společnosti stanovit výši obratu za kalendářní měsíce do účinnosti novely podle původní právní úpravy a za kalendářní měsíce po účinnosti novely podle úpravy nové.

Řeháková (2017) popisuje, že nelze zjistit, kolik osob v České republice podniká v rámci sdružení (společnosti). Nicméně autorka popisuje, že je tato forma oblíbená mezi řadou řemeslníků, protože přináší jednoduchost. Autorka ovšem pokračuje, že tato výhoda s legislativní změnou končí, protože daňové přiznání k dani z přidané hodnoty dosud odevzdával za celé sdružení jen jeden z podnikatelů a nově jej budou muset vyplňovat všichni jednotlivě, takže každý ze společníků musí vést vlastní evidenci pro účely daně z přidané hodnoty. To podle autorky znamená, že nově vystupují všichni společníci samostatně vůči finančním úřadům.

Tato novela podle Langráfa (daňový poradce) v rozhovoru s Řehákovou (2017) znamená, že se ruší z hlediska daně z přidané hodnoty jakákoliv dosavadní výhodnost podnikání ve sdružení, čímž přestává být pro podnikatele zajímavé. Očekává se, že podnikatelé společnou činnost ukončí či budou pokračovat v podnikání jinou formou, která však přináší vyšší administrativní zatížení.

Podle Langráfa (daňový poradce) v rozhovoru s Řehákovou (2017) je problémem novelizace i to, že společníci budou muset společnosti vyúčtovat daň z přidané hodnoty u veškerých plateb také vzájemně mezi sebou, což odporuje tomu, že mají společný podnik. Přitom zákon neřeší, jak má toto proúčtování vypadat (zákon řeší vztahy plátců).

Molín (2018) doporučuje využití souhrnného daňového dokladu, který je vhodný pro případ, kdy podnikatel v průběhu kalendářního měsíce realizuje několik samostatných plnění pro stejnou osobu. Pak nemusí vystavovat několik daňových dokladů, ale pouze jeden souhrnný. Tento se potom vystavuje do 15 dnů od konce kalendářního měsíce (v měsíci, kdy se uskutečnilo první plnění uvedené na tomto souhrnném dokladu, či došlo k přijetí první úplaty uvedené na tomto souhrnném daňovém dokladu). Tento souhrnný daňový doklad se potom účtuje jako jeden účetní doklad, který je odběratelem uhrazen.

Závěrem můžeme dodat, že společnosti by neměly podcenit problém fungování z pohledu DPH. Můžeme společností doporučit co nejdelší fungování dle dosavadních podmínek tedy do 31.12.2018, aby získaly dostatek času pro podrobné promyšlení budoucího fungování společnosti a upravení současných smluv. Bude třeba počítat i se zvýšenou administrativou při vedení evidence.

3.2.2 Ostatní daňové aspekty

Daňová evidence

Dušek a Sedláček (2015, s. 7) si všímají, že ke dni 1. 1. 2004 nahradila daňová evidence jednoduché účetnictví jako nástroj, který zřizují podnikatelé, hodlající prokazovat svoje výdaje související s podnikatelskou činností podle zákona o daních z příjmů (pokud vedli jednoduché účetnictví). Za základní výhodu daňové evidence lze pokládat nižší administrativní náročnost. Nevýhodou je zaměření se na potřeby vyplývající z daňové povinnosti, což nereflektuje potřebu informací pro řízení podniku (Dušek, Sedláček, 2015, s. 7).

Pilátová a kol. (2012, s. 27) si všímají, že způsob vedení daňové evidence není nijak zákonem stanoven, takže závisí pouze na rozhodnutí fyzické osoby, jakou formu evidence zvolí. Na druhou stranu je při rozhodování nutné respektovat, že správce daně má právo daňovému subjektu uložit záznamní povinnost prostřednictvím písemného rozhodnutí.

Dušek a Sedláček (2015, s. 9-10) tvrdí, že cílem daňové evidence je poskytnutí údajů nutných k zjištění základu daně z příjmů. Využívá se u subjektů, které nejsou účetními jednotkami podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. S využitím daňové evidence pak přímo souvisí povinnost vést dokumentaci v podobě: záznamů o příjmech a evidenci pohledávek (související s podnikatelskou či jinou samostatnou výdělečnou činností), záznamy o příjmech a vynaložených výdajích v časovém sledu, evidenci hmotného majetku, evidenci o pohledávkách a dlužích ve zdaňovacím období, daňovou evidenci.

Podle Pilátové a kol. (2012, s. 11) se za příjmy z podnikání považují příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, příjmy ze živnosti, příjmy z jiného podnikání podle zvláštních předpisů, podíly společníků veřejné obchodní společnosti a komplementářů komanditní společnosti na zisku.

Kandler (2015) tuto problematiku shrnuje a popisuje, že „*účelem daňové evidence je především zjištění správné výše základu daně z příjmů. Základem daně je v daňové evidenci rozdíl mezi příjmy a výdaji. Zároveň platí, že subjekt vedoucí daňovou evidenci není účetní jednotkou, jak to vyplývá ze zákona o účetnictví.*“

Uplatňování výdajů v procentech z příjmu

Konečná (2017) si všímá, že je uplatnění tzv. paušálních výdajů nejjednodušší a často i nejvhodnější způsob, kterým lze uplatnit výdaje v daňovém přiznání. Podnikatel nemusí vést daňovou evidenci, ale pouze evidenci příjmů a pohledávek. Daňové výdaje neprokazuje, protože je kalkuluje jako procento ze svých příjmů (skutečně obdržených peněz). Od roku 2017 platí následující pravidla (Konečná, 2017):

- Výdajový paušál 80 % lze uplatnit nejvýše do výše 800 000 Kč za rok z příjmu z řemeslných živností, zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, které se vykonávají jako samostatná činnost, či z ostatních příjmů ze zemědělské výroby;

- Výdajový paušál 60 % lze uplatnit nejvýše do výše 600 000 Kč, a to z příjmů z živností volných, vázaných a koncesovaných;
- Výdajový paušál 40 % lze uplatnit nejvýše do výše 400 000 Kč za rok, a to z příjmů ze samostatné činnosti, na kterou nemá osoba živnost (tj. například jiné podnikání dle zvláštních předpisů, užití a poskytnutí práv z průmyslového či jiného duševního vlastnictví apod.);
- Výdajový paušál 30 % lze uplatnit nejvýše do 300 000 Kč za rok, a to z příjmů z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku.

Podle Konečné (2017) mohou využívat paušální výdaje i plátcí DPH, avšak musí zároveň vést evidenci pro účely daně z přidané hodnoty a archivovat daňové doklady. Výpočet výdajů se potom zakládá na sumě příjmů v částce bez daně z přidané hodnoty. Naopak podle Konečné (2017) nelze uplatňovat výdaje procentem, když je osoba spoluvlastníkem majetku, u kterého příjmy a výdaje nejsou rozděleny mezi spoluvlastníky podle spoluvlastnických podílů. Dále v případě, kdy je účastníkem sdružení bez právní subjektivity a příjmy a výdaje nejsou rozděleny rovným dílem.

Majetek sdružení a jeho odpisy

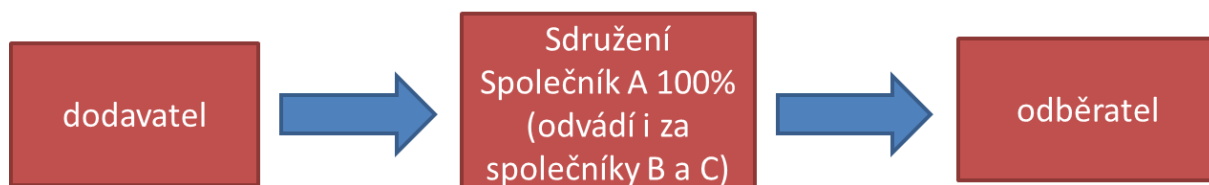
Ambrož (2017) upozorňuje, že je-li sjednáno sdružení majetku při založení sdružení, tak aby bylo platné, se požaduje podepsaný soupis takového majetku. Pokud je do společnosti nabyt nový majetek, tak je od okamžiku nabytí ve spoluvlastnictví společníků a podíly na tomto majetku jsou dány smlouvou. Ambrož (2017) pokračuje, že jestliže smlouva neupravuje velikost podílů, tak všichni účastníci mají na takto nabytém majetku stejný podíl.

Přijatá a uskutečněná plnění, daňové doklady

Brychta (2018) přibližuje situaci, která ve společnosti nastává v souvislosti přijatými a uskutečněnými plněními a daňovou dokumentací. Podle soukromoprávní úpravy nového občanského zákoníku je majetek předmětem spoluvlastnictví, takže peněžní prostředky a zužitelné věci (vložené do společnosti) jsou součástí spoluvlastnictví společníků, kteří vklady přispěli. Jejich podíl se potom odvíjí od poměru hodnoty majetku, který každý společník do společnosti vložil (neurčuje-li smlouva dané poměry, tak jsou podíly společníků stejné).

Dříve vedla společnost jednu daňovou evidenci. Společnost obdržela jeden daňový doklad od dodavatele a odběrateli vystavila opět pouze jeden daňový doklad za příslušné plnění. V tomto případě osoba A vedla evidenci pro daňové účely pro společnou činnost a podávala všechna daňová tvrzení za tuto společnou činnost.

Obrázek 1: Předcházející stav

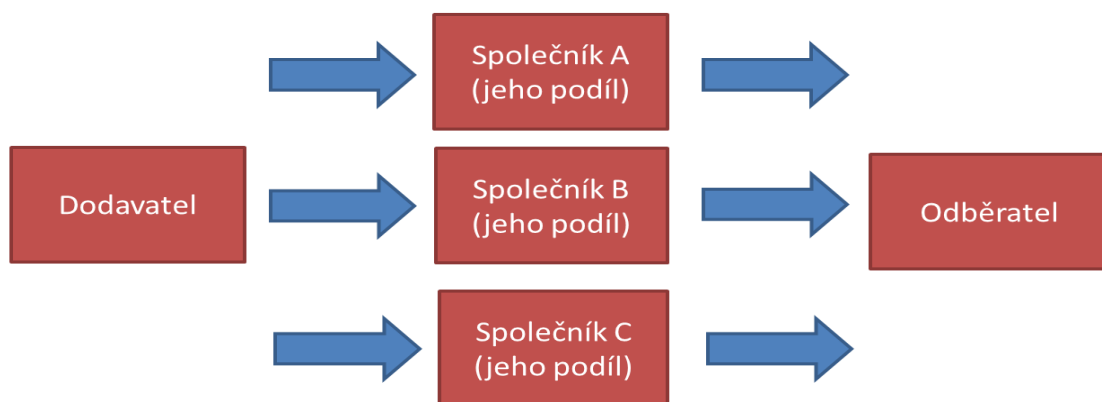

Zdroj: vlastní zpracování

Brychta (2018) pokračuje v tom smyslu, že podle nových pravidel si společníci musí uplatnit odpočet každý individuálně s tím, že uplatňují daň podle svých podílů na společné činnosti (na základě smlouvy). GFŘ vydalo dne 25.8.2017 informace, kde umožňuje společníkům dvě možnosti vystavování a evidence daňových dokladů.

V prvním případě jednají s třetí osobou (odběratelem, či dodavatelem) všichni společníci vlastním jménem a na svůj účet. To znamená, že každý vystaví odběrateli vlastní daňový doklad, či dodavatel vystaví daňový doklad každému společníkovi individuálně. V praxi je většinou tento postup nereálný.

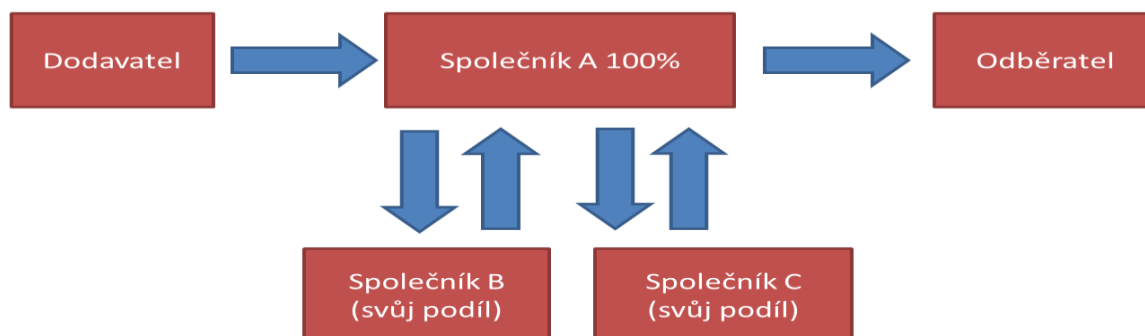
Obrázek 2: Nový stav

Zdroj: vlastní zpracování

Vzhledem k složitosti tohoto postupu GŘŘ umožňuje další řešení. A to, že s třetí osobou (dodavatelem či odběratelem) bude za společnost jednat pouze jeden společník vlastním jménem a na svůj účet. Dodavatel tedy vystaví daňový doklad na jednoho společníka a ten přefakturuje část společného plnění ostatním společníkům. U odběratelů se postupuje podobně, jeden vyfakturuje celou částku a ostatní společníci tomuto společníkovi vyfakturují svůj díl. Musí zde přitom platit, že všechna plnění budou podléhat stejnému daňovému režimu. Tímto dojde ve společnosti ke zvýšení počtu daňových dokladů o doklady interně vystavované mezi společníky. Nabízí se zde využít již výše popsany souhrnný daňový doklad.

Obrázek 3: Nový stav

Zdroj: vlastní zpracování

3.3 Jiné varianty podnikání

Jako další možné řešení společné činnosti podnikatelů se nabízejí následující možnosti:

- Tichá společnost;
- Veřejná obchodní společnost, která se u fyzických osob svojí podstatou nejvíce přibližuje činnosti ve společnosti;
- Jiná obchodní korporace (typu společnosti s ručením omezeným či akciové společnosti);
- Ukončení společné činnosti a samostatné fungování dřívějších společníků;
- Úplné ukončení samostatné činnosti.

Fyzická osoba

Při podnikání fyzické osoby jde podle Dolečka (2017) o realizaci živnosti, a tuto autor definuje následovně: „za živnost český právní řád považuje soustavnou činnost provozovanou samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za dalších podmínek stanovených zákonem č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“

Dočkalová (2017) považuje podnikání fyzické osoby (tzv. živnostníka) za nejjednodušší a nejlevnější formu podnikatelské činnosti (z hlediska nákladů na zřízení podniku). Živnost lze zřídit ve variantě ohlašovací či koncesované (podle oboru podnikání). Ohlašovací živnosti

se rozdělují na volné (nemusí se prokazovat žádné zvláštní znalosti a způsobilosti), řemeslné (je nutné doložit osvědčení o odborné způsobilosti), vázané (je nutné prokázat odbornou způsobilost). Na koncesované živnosti se potom vztahují zvláštní právní předpisy, které ovlivňují to, že je nutné prokázat odborné znalosti a dovednosti.

K všeobecným podmínkám provozování živnosti dále podle Dolečka (2017) patří plná svéprávnost a bezúhonnost.

Právnícká osoba

Dočkalová (2017) popisuje, že podnikání prostřednictvím právnické osoby je sice komplikovanější a finančně náročnější (z hlediska zřizovacích nákladů), ale má svoje výhody. Zejména je tato forma vhodná pro případy, kdy má být více vlastníků organizace. K dalším faktorům, které je při rozhodování o právnické osobě, nutné zvážit patří obor podnikání, objem základního kapitálu, způsob a rozsah ručení za závazky, způsob vedení účetnictví, důvěryhodnost, míra právní regulace a oprávnění k řízení (Dočkalová, 2017).

Podnikání prostřednictvím právnické osoby je podmíněno jejím založením, takže je nutné provést výběr právní formy právnické osoby, jak tvrdí Doleček (2017). Zde se nabízí několik variant (forem) podnikání. Odborný internetový server iPodnikatel.cz (2014) jako právnické osoby, tedy obchodní korporace, které blíže představuje Zákon o obchodních korporacích č. 90/2012, Sb. Jedná se o společnost s ručením omezeným, akciovou společnost, veřejnou obchodní společnost, komanditní společnost, družstvo, evropskou společnost. Server iPodnikatel (2014) zmiňuje i variantu podnikání v rámci sdružení podnikatelů, což je smluvní vztah mezi dvěma a více podnikateli.

Doleček (2017) upozorňuje na další výhodou podnikání právnické osoby, kterou je možnost převodu vlastněného podílu na jinou osobu (obvykle za úplatu). Právnické osoby mají také lepší možnosti v rámci využití obchodní firmy (tj. názvu), protože podnikající fyzická osoba podniká výlučně pod svým vlastním jménem (Doleček, 2017).

Společnost s ručením omezeným

Doleček (2017) říká, že založení společnosti s ručením omezeným lze pouze prostřednictvím notářského zápisu u notáře. Následuje podání žádosti o živnostenské oprávnění, podání návrhu

na prvozápis do obchodního rejstříku a nutnost splnění dalších náležitostí, kterým se blíže věnuje další část práce.

Podle odborného serveru iPodnikatel.cz (2014) je společnost s ručením omezeným zakládána fyzickými či právníckými osobami (i ve variantě jedné osoby) a její základní kapitál činí minimálně 1 Kč. Za svoje závazky ručí společnost veškerým majetkem, ale společník pouze do výše nesplaceného vkladu. Nejvyšší orgánem společnosti je valná hromada a statutárním orgánem jednatel či jednatelé.

Společenská smlouva

Josková a kol. (2014, s. 51) považují společenskou smlouvu za základní dokument, který upravuje vnitřní fungování společnosti s ručením omezeným. V případě jednoho společníka se jedná o zakladatelskou listinu, ale vzhledem k cílům práce nebude tato varianta blíže představena. Zákonná úprava definuje základní formu (notářského zápisu) a minimální obsahové záležitosti, které musí společenská smlouva vykazovat. Podle autorů Joskové a kol. (2014, s. 51) Zákon o obchodních korporacích dává společníkům více svobody a prostoru pro uspořádání jejich práv a povinností, ale na druhou stranu omezuje možnosti jejich ochrany. Z tohoto důvodu je nutné věnovat zvýšenou pozornost formulaci společenské smlouvy.

Nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb. uvádí, že společenská smlouva (zakladatelská listina) musí obsahovat název právnické osoby, sídlo právnické osoby, předmět činnosti, strukturu statutárních orgánů a pravidla jejich tvorby (pokud to zákon přímo nestanoví) a určit také, kdo jsou první členové statutárního orgánu (Nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb.)

Zákon o obchodních korporacích č. 90/2012, Sb. definuje jako minimální povinnosti ve společenské smlouvě následující ujednání, tedy, že musí společenská smlouva obsahovat firmu společnosti, předmět podnikání či činnosti společnosti, určení společníků s uvedením jména a bydliště nebo sídla, určení druhů podílů každého společníka a práv a povinností s nimi spojených, dovoluje-li společenská smlouva vznik různých podílů, výši vkladu nebo vkladů připadajících na podíl nebo podíly, výši základního kapitálu a počet jednatelů a způsob jejich jednání za společnost. Dále se v zákoně č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích hovoří o tom, že společenská smlouva obsahuje (následující údaje lze po vzniku společnosti a splnění vkladové povinnosti ze smlouvy vypustit) vkladovou povinnost zakladatelů, včetně lhůty pro její splnění, údaje o tom, koho zakladatelé určují jednatelem či jednatelemi, popř. členy jiných

orgánů společností, které mají být podle tohoto zákona voleni valnou hromadou, určení správce vkladů a u nepeněžitého vkladu jeho popis, ocenění, částku, kterou se počítá emisní kurz, či určení osoby znalce, který provede ocenění nepeněžitého vkladu.

Hejda a kol. (2014, s. 142) považují za materiálně nejdůležitější právo společníka jeho právo na podíl ze zisku společnosti s ručením omezeným. Způsoby rozdělení podílu ze zisku upravuje společenská smlouva. Zisk se může rozdělovat pouze mezi společníky (nicméně právě společenská smlouva může stanovit jinak). Tímto se podle Hejdy a kol. (2014, s. 142) opět potvrzuje důležitost správné formulace společenské smlouvy, protože tato dotváří zákonnou úpravu.

K tomu nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb. obsahuje formulaci, že „*neurčí-li smlouva poměr, jakým se společníci podílejí na majetku nabytém za trvání společnosti, na zisku a ztrátě společnosti, jsou jejich podíly stejné. Určí-li smlouva poměr, jakým se společník podílí buď jen na majetku, anebo jen na zisku nebo ztrátě, platí stejný poměr i pro ostatní případy.*“

Veřejná obchodní společnost

Podle odborného serveru iPodnikatel.cz (2014) mohou veřejnou obchodní společnost založit minimálně dvě osoby, aniž by byl stanoven základní kapitál. Společníci ručí svým majetkem, a to společně a nerozdílně, to samozřejmě zvedá důvěryhodnost společnosti vůči třetím osobám. Veřejná obchodní společnost se zakládá podepsáním společenské smlouvy (FO nebo PO) a zápisem do obchodního rejstříku. U FO může být dle zvláštních předpisů k činnosti vyžadováno oprávnění. V případě, že osoba toto oprávnění nemá je možné činnost provozovat jen v případě, že bude pro tuto činnost mít oprávněnou osobu.

Komanditní společnost

Komanditní společnost podle odborného serveru iPodnikatel.cz (2014) mohou založit minimálně dva společníci, a to jeden v roli komandisty (ručící do výše svého vkladu, který je minimálně ve výši 5 000 Kč), a druhý v roli komplementáře (který ručí celým svým majetkem).

Rodinný závod

Vzhledem k tématu práce lze ještě zmínit pojem rodinného závodu, kterým NOZ podle Ševčíka (2013, s. 30) zavedl do tuzemské právní praxe zcela nový pojem, a to rodinný závod, který souvisí se speciálním uspořádání majetkových vztahů mezi členy rodiny v případě společného podnikání. Závod v tomto případě nahrazuje pojem podnik a označuje „*soubor jmění, který podnikatel vytvořil a který z jeho vůle slouží k provozování podnikatelské činnosti* (Ševčík, 2013, s. 30).“

Ševčík (2013, s. 30) pokračuje v tom smyslu, že rodinný závod se od běžného závodu odlišuje tím, že zde musí společně pracovat manželé, nebo alespoň s jedním z manželů jejich příbuzní (až do třetího stupně). Popřípadě osoby s manžely sešvagřené až do druhého stupně. NOZ pro uvedené osoby upravuje zvláštní práva a povinnosti. Rodinný závod může vzniknout i v případě, že jde o obchodní společnost (v takovém případě se nejdříve využívá úprava obchodní společnosti, až následně úprava rodinného závodu) (Ševčík, 2013, s. 30).

Ustanovení o rodinném závodě se nevyužije v případě, kdy je rodinný závod provozován podle společenské smlouvy (například při založení společnosti s ručením omezeným se vytvářejí pravidla rozdělení zisku), dále pak podle smlouvy o tichém společenství, podle smlouvy uzavřené podle zákoníku práce, či podle dalších smluv majících odbodnou právní povahu (Koudelka, 2016).

Ševčík (2013, s. 30) informace doplňuje následovně: „*Pro vznik rodinného závodu není tedy třeba nic jiného než faktické podnikání v rodinném společenství. Ve většině případů půjde o výsledek písemné dohody, ale ani to není nutné. Rodinný závod vznikne sám od sebe.*“

4 PRAKTICKÁ ČÁST

4.1 Případová studie

Případová studie se týká malého rodinného podniku, který provozuje pneuservis ve Středočeském kraji.

Pneuservis funguje v rodinném duchu. Byl založen v roce 1993 (otec), který v té době realizoval pouze prodej pneumatik, v roce 1998 v rodinném domě zrealizuje pneuservis zatím s jedním stáním. Nabízené služby: prodej pneumatik a kompletní služby pneuservisu, což obnáší hlavně demontáž a montáž s vyvážení kol, opravy pneumatik, huštění pneumatik i dusíkem, mytí kol, mimosezónní uskladnění pneumatik a v současné době kompletní servis TPMS ventilů (hlídání tlaku v pneumatikách – povinná výbava nových automobilů). Co se týká prodeje, je samozřejmě nabízen i internetový prodej pneumatik. Tato činnost není pro společnost prioritou, hlavně se orientuje na služby v dané oblasti. Prodej pneumatik je ale pro společnost stále velmi důležitým příjmem. Další prodejní portfolio tvoří autobaterie, oleje a filtry, sněhové řetězy a další autopříslušenství a náhradní díly automobilů. O tři roky později bylo přistavěno druhé stání a služby rozšířeny hlavně pro vyplnění pracovní činnosti přes letní období o údržbu a opravy autoklimatizací. V roce 2003 byla zprovozněna druhá pobočka pneuservisu zaměřena nejen na osobní a dodávkové pneumatiky, ale i na nákladní pneuservis – založena synem. Na realizaci tohoto projektu byl synovi jako začínajícímu podnikateli poskytnut úvěr od Českomoravské záruční a rozvojové banky. Úvěr byl osvobozen od úroků- byl dotován z EU. Dochází k založení sdružení podnikatelů (otec a syn). Ve sdružení jsou zaměstnáni dva stálí zaměstnanci, oficiálním zaměstnavatelem je otec. V sezoně jsou zaměstnáváni další tři pracovníci na dohody o provedení práce. Na začátku roku 2018 došlo ke zřízení dalšího stání v rodinném domě a byl přibrán další společník společnosti (vnuk), který ukončil středoškolské vzdělání se zaměřením – automechanik. Došlo k rozšíření nabízených služeb o opravy automobilů zaměřeno na rychloservis a podvozkovou část vozu. Jedná se hlavně o kontrolu a seřízení geometrie, kontrolu a výměnu brzdových destiček, test a výměnu tlumičů, výměnu výfuků, výměnu olejů a filtrů, výměnu brzdové či chladicí kapaliny, test a výměnu autobaterií, seřízení světel, opravy poškozených autoskel, čištění interiérů.

Otázka je, zda pokračovat jako sdružení (společnost)?

Dále: Jaký je vliv dalších účetních a daňových aspektů na uvažovanou variantu?

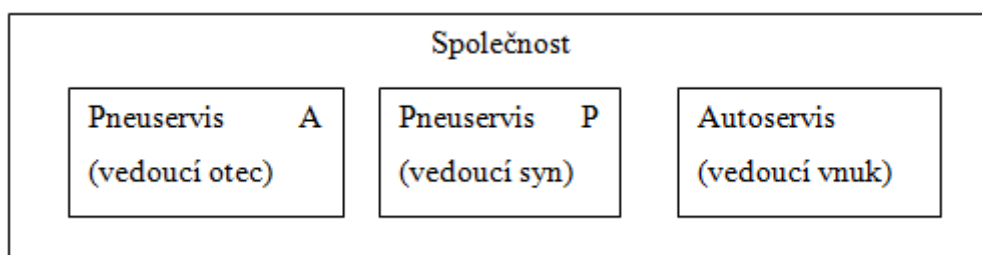
4.2 Scénář fungování společnosti v rámci případové studie

Scénář fungování společnosti lze rozdělit na období před rokem 2019 a od roku 2019, protože právě tento je mezním bodem ve vývoji společnosti, kdy dojde k významné změně v oblasti daně z přidané hodnoty. V současné době platí přechodné období a lze doporučit, aby až do konce roku 2018 společnost využívala předcházející právní úpravu. Základní údaje o společnosti jsou následující:

- Činnost společnosti: prodej pneumatik, pneuservis osobní vozy, údržba autoklimatizací, pneuservis nákladní vozy, autoservis (rychloservis a podvozková část vozu);
- Společníci: otec (plátce daně z přidané hodnoty), syn (plátce daně z přidané hodnoty), vnuk (dobrovolná registrace k dani z přidané hodnoty);
- Působení společnosti: provoz pneuservisu (zajišťuje otec), provoz pobočky pneuservisu (zajišťuje syn), provoz autoservisu v rodinném domě (zajišťuje vnuk).

Toto fungování graficky shrnuje následující schéma, z kterého je patrné, že společnost sestává ze tří organizačních jednotek (respektive podnikatelů). Dva z nich provozují pneuservis a jeden z nich potom autoservis.

Obrázek 4: Schéma společnosti

Zdroj: vlastní zpracování

4.2.1 Fungování společnosti do konce roku 2018

Vznik společnosti a smlouva

I přesto, že jsou společníci rodinnými příslušníky, tak uzavřeli písemnou smlouvu o společnosti a jejím fungování (do společnosti přistoupil nový společník, takže vytvořili dodatek ke stávající smlouvě). Nový společník vložil do společnosti majetek a tak je nutné vytvořit i soupis majetku, který bude v rámci společnosti využíván. Soupis majetku se vyžaduje, je-li sjednáno sdružení majetku. Podíly na zisku budou shodné pro všechny společníky, takže není nutné je ve smlouvě uvádět.

Účelem vzniku společnosti je generování zisku prostřednictvím poskytování služeb pneuservisu a autoservisu, prodeje pneumatik a souvisejících produktů. Rozhodování v klíčových otázkách bude realizováno po vzájemné poradě. Disponovat s prostředky na bankovním účtu mohou všichni členové společnosti podle vlastního uvážení do limitu 50 000 Kč týdně. Jinak je nutný souhlas všech společníků. Společnost má založen bankovní účet u banky FIO, kdy tento je založen na otce a ostatním společníkům je poskytnuto dispoziční právo.

Všichni společníci vedou daňovou evidenci Vedením daňové evidence, evidencí a platbou DPH a odevzdáním kontrolního hlášení za společnost je pověřen otec, který nese odpovědnost za metodickou správnost a další souvislosti s touto činností. Ostatní společníci mají možnost se kdykoliv seznámit se stavem hospodaření společnosti. Po skončení kalendářního roku se rozdělí zisk dle smlouvy, tedy rovným dílem. Každý společník si pak sám za sebe podává přiznání k dani z příjmu fyzických osob a přehledy na okresní správu sociálního zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovny.

Vznik společnosti není nutné nikde registrovat, společníci tuto skutečnost písemně nahlásili na svém finančním úřadě.

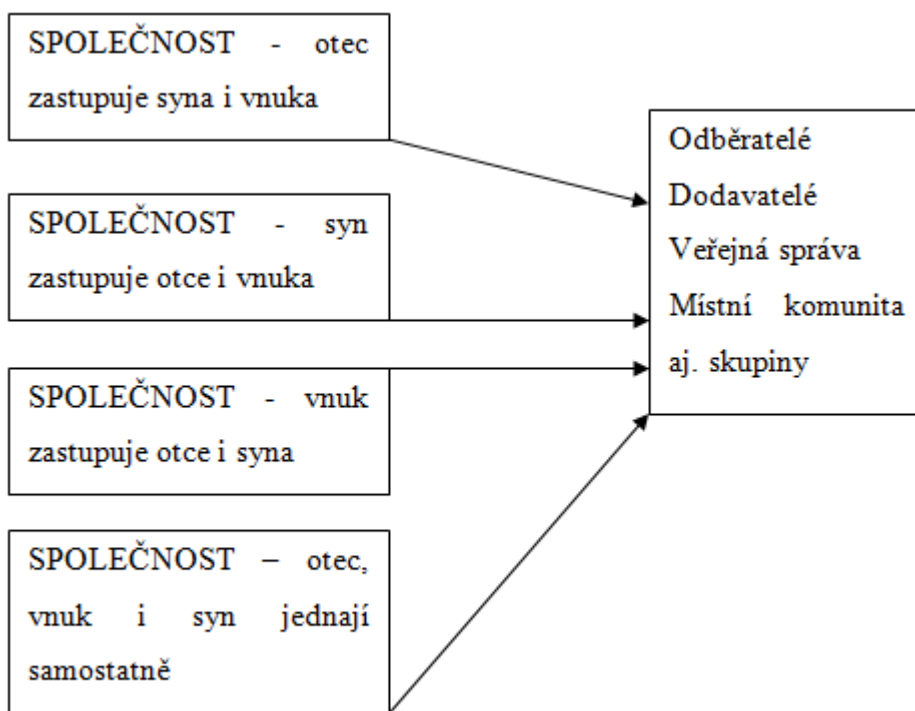
Jednání za společnost

Jednání jménem společnosti provádějí společníci, ať už samostatně, či dohromady (společník jedná ve společné záležitosti samostatně). Jeden člen společnosti může vystupovat jménem ostatních společníků. Vhodná je volba názvu společnosti, která dodavatelům a odběratelům

usnadní identifikaci společnosti. Vzhledem k tomu, že jsou všichni společníci stejného příjmení, tak využívají název – Pneuservis Autoservis (příjmení).

Přehledněji tento přístup představuje následující obrázek, podle kterého je zřejmé, že za společnost může být jednáno čtyřmi základními způsoby, kdy buď jedná jeden společník za ostatní společníky jménem společnosti, nebo společníci jednají samostatně, ale jménem společnosti. Společnost nemá právní osobnost, ale mezi sebou se mohou společníci dohodnout, že budou realizovat jednu z těchto variant. Jak charakterizuje obrázek, tak společníci mohou jednat sami za sebe, či případně za jiné osoby.

Obrázek 5: Schéma jednání za společnost

Zdroj: vlastní zpracování

Majetek společnosti

Majetek společnosti je tvořen hlavně zařízením pneuservisů a nově i autoservisu.

Hlavní zařízení pneuservisů tvoří:

- 3x zvedák osobních a dodávkových automobilů;
- 2x pojízdný zvedák nákladních automobilů;
- 3x zouvačka osobních a dodávkových automobilů;
- 3x vyvažovačka osobních a dodávkových automobilů;
- 1x zouvačka nákladních automobilů;
- 1x vyvažovačka nákladních automobilů;
- 2x kompresor;
- 2x myčka kol;
- 2x automobil.

Na vybavení autoservisu si vnuk vzal zápůjčku. Finanční prostředky byly vloženy do společnosti a bylo z nich nakoupeno:

- zvedák na osobní a dodávková vozidla;
- zařízení na měření kol a náprav automobilů;
- tester brzd a tlumičů;
- diagnostika řídicích jednotek;
- olejové hospodářství;
- odsávač zplodin;
- sada na opravu autoskel;
- další drobné vybavení.

Zápůjčka je splácena z prostředků sdružení.

Budovy, ve kterých podnikatelská činnost probíhá, jsou ve vlastnictví jednotlivých členů společnosti a nejsou společným majetkem.

Majetek je pořizován z prostředků společnosti a stává se součástí spoluvlastnického vztahu – viz smlouva o společnosti. Opět platí, že jej nemůže pořizovat společnost jako taková, protože nemá právní subjektivitu. Dále společnost částečně využívá ke své činnosti jeden

automobil, který je vlastnictvím jednoho ze společníků (ne společnosti). Společník se zaregistroval k silniční dani a platí ji samostatně ze svých zdrojů. Na tento automobil je měsíčně účtován paušál ve výši 4000,- Kč.

Zaměstnání pracovníků

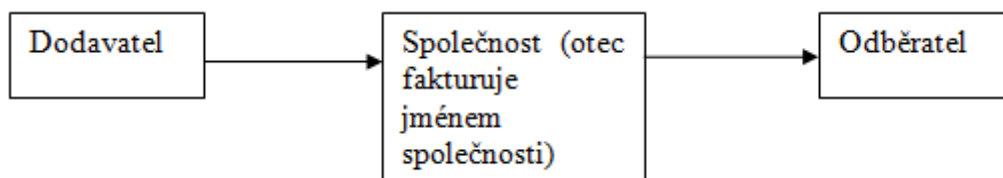
Pro členy společnosti pracují dva zaměstnanci, které však společnost bez právní subjektivity nemůže zaměstnávat. Zaměstnavatelem daného zaměstnance tak musí být vždy konkrétní společník. Zde bylo dohodnuto, že to bude opět otec. Výdaje na mzdy, zdravotní pojištění, sociální zabezpečení budou výdajem celé společnosti. Ale z právního hlediska bude vše zařizovat otec. Také bude odvádět svým jménem za zaměstnance sociální a zdravotní pojištění.

Fakturace

V současné době existuje společnost jako celek, kterému dodavatelé fakturují prostřednictvím daňových dokladů. Zastupující společník pak opět fakturuje svým odběratelům jako jeden celek. Tím je myšleno, že daňové doklady jsou přijímané a vydávané všemi společníky jako členy společnosti a mezi těmito se nijak nerozlišuje (v rámci tohoto procesu). Fakturace je prováděna jménem otce.

Následující schéma zobrazuje aktuální podobu oběhu daňových dokladů ve zkoumané společnosti. Dodavatel fakturuje společnosti prostřednictvím daňového dokladu a nerozlišuje přitom mezi společníky. Společnost pak opět fakturuje odběratelům vlastním jménem. Formálně se o celý proces stará otec jako jeden ze společníků, ale v rámci fakturace není rozlišováno mezi společníky (změna nastane až s novou právní úpravou).

Obrázek 6: Oběh daňových dokladů

Zdroj: vlastní zpracování

Plátcovství daně z přidané hodnoty

Vnuk podal žádost o registraci k dani z přidané hodnoty, protože ze zkušeností otce a syna vyplývá, že často jsou zákazníci plátcí daně z přidané hodnoty a uvítají možnost nákupu služeb právě od plátce daně z přidané hodnoty. Také je velmi pravděpodobné, že by v dohledné době vnuk překročil hranici povinnou pro plátcovství daně z přidané hodnoty. Posledním a klíčovým důvodem je skutečnost, že by vznikla povinnost registrace vstupem do společnosti (pokud by společnost nechtěla začít ihned uplatňovat pravidla platná od roku 2019).

DPH odvádí společnost čtvrtletně. DPH podává a platí za celou společnost otec.

Daň z příjmů

Každý člen společnosti daní samostatně příjmy a výdaje, kterých v rámci společnosti dosáhl, a to v rámci vlastního podání daňového přiznání. Daňovou evidenci sdružení vede otec, který vždy po konci zdaňovacího období kalkuluje jednotlivé podíly mezi ostatní členy společnosti (resp. synovi, protože vnuk nebyl ještě členem společnosti).

Hospodaření společnosti

V roce 2017 byl příjem společnosti na úrovni 12 452 314 Kč, zatímco výdaje společnosti 10 214 562 Kč, takže byl generován pozitivní výsledek hospodaření ve výši 2 237 752 Kč. To znamenalo, že při rozdělení mezi společníky společnosti (rovným dílem) došlo k tomuto rozdělení:

- Otec: příjem 6 226 157 Kč a výdaje 5 107 281 Kč, tedy výsledek hospodaření 1 118 876 Kč;
- Syn: zde platí to samé, co v předchozím případě (u otce), protože jsou podíly na stejné úrovni.

Uvedení těchto údajů v daňovém přiznání vychází z jejich činnosti v roli člena společnosti. Pokud společníci realizují podnikatelskou činnost i mimo organizaci, tak to samozřejmě musí reflektovat (to platí i o odčitatelných položkách od základu daně či slev na dani – u každého společníka jsou rozdílné). Jak však bylo zjištěno, tak žádné další příjmy společníci nemají. Daňové přiznání podává každý společník samostatně.

Daňové zatížení společníků v roce 2017

Otec v tomto případě za rok 2017 zaplatí na dani z příjmů částku 133 980 Kč, odvody na zdravotní pojištění činí 75 525 Kč a sociální pojištění 163 356 Kč (s využitím nezdaniitelné části základu daně v hodnotě darů ve výši 50 000 Kč, penzijního připojištění a životního pojištění ve výši 5 000 Kč shodně, se slevou pouze na poplatníka).

Syn v tomto případě na dani z příjmu odvede 82 486 Kč, zdravotní pojištění jej bude stát 75 525 Kč a sociální pojištění 163 356 Kč (s využitím nezdaniitelné části základu daně v hodnotě darů ve výši 50 000 Kč, penzijního připojištění a životního pojištění ve výši 10 000 a 15 000 Kč, se slevou na poplatníka, manželku, umístění dítěte a zvýhodnění na dítě).

Kontrolní hlášení

Společnost nemá právní subjektivitu, tedy nemůže podávat daňová přiznání či kontrolní hlášení, takže tuto činnost zajišťují společníci společnosti. Kontrolní hlášení opět po dohodě společníků podává otec.

4.2.2 Fungování společnosti od roku 2019

Od roku 2019 dojde ke zrušení řady výhod, které tato forma podnikatelské činnosti nabízela. Jsou podrobnějším způsobem charakterizované v teoretické části práce, ale samozřejmě je lze zmínit i pro scénář fungování společnosti od roku 2019.

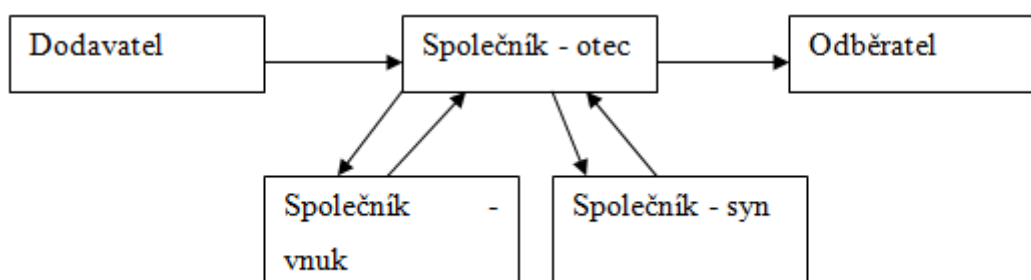
Z hlediska fakturace se nově pohlíží na společníky jako na jednotlivé subjekty, kterým dodavatelé individuálně vystavují daňové doklady a společníci zase individuálně vystavují daňové doklady odběratelům. To znamená, že již nelze v daňových dokladech pracovat se společností jako s celkem (všemi společníky najednou, ale je nutné podrobněji reflektovat, který se společníků uskutečňuje příslušné plnění. Pro zkoumané sdružení lze doporučit, aby přijímání daňových dokladů prováděl jeden ze společníků, který bude následně vystavovat daňové doklady ostatním společníkům ve výši jejich podílu na přijatém plnění podle společenské smlouvy, a zrcadlově aby vystavoval daňové doklady jeden společník, kterému budou daňové doklady vystavovat ostatní společníci, opět ve výši sjednaných podílů na uskutečněném plnění. Tento proces by měl celý systém zpřehlednit a zejména pro dodavatele a odběratele bude snadnější z hlediska administrativy a finančních nákladů.

To znamená, že jeden ze společníků bude jednat s třetí osobou, a to ve společné věci (dané společnosti), ale nejen pouze na svůj účet (tj. 1/3 z celkového podílu – poměru společnosti), ale také na účet ostatních společníků (v tomto případě společnosti jde o 2/3 z celkového podílu). Jednání tedy povede jeden společník, ale pro účely daňové se na tuto situaci pohlíží, jak by jednání vedl každý z nich samostatně. Jednající společník vystaví daňový doklad (v případě jednání s odběratelem), kde bude tento společník uveden jako poskytovatel celého plnění (to pak společník reflektuje i do evidence pro účely daně z přidané hodnoty a dalších dokumentů daňové povahy). Další dva společníci pak musí ve svých daňových dokladech reflektovat uskutečnění plnění (ve zmíněné výši, tedy 1/3 z celkového podílu na jednoho společníka), tedy projeví se to i v jejich evidenci pro účely daně z přidané hodnoty a v daňových tvrzeních.

Konkrétně to znamená nejen komplikace z toho pohledu, že může docházet ke komunikačním šumům a nedorozuměním v tomto postupu, ale zároveň naroste společníkům administrativní zatížení a vzhledem k tomu, že využívají i služby daňové poradkyně, tak dojde k růstu finančních nákladů na dané služby. Rizikem se jeví i případné sankce ze strany finančních úřadů, které mohou přijít, protože dojde k nesprávnému zaúčtování (na to by měla být daňová poradkyně pojištěná).

Následující obrázek blíže představuje schéma fakturace ve zkoumané společnosti, a to od roku 2019. To v podstatě potvrzuje výše uvedené údaje. Fakturací bude pověřen otec jako společník, a tento bude veškerou činnost zajišťovat. Na vstupu přijme otec od dodavatele daňový doklad (tj. celé zdanitelné plnění) a provede uplatnění nároku na odpočet daně z celého plnění v rámci pravidel zákona o dani z přidané hodnoty. Poté zprostředkuje část plnění plátcům (společníkům, tj. vnuk a syn). Při výstupu vystaví otec daňový doklad na celé zdanitelné plnění pro odběratele. Vnuk a syn mu však musí část plnění vyúčtovat, a to prostřednictvím daňových dokladů. Přípravu těchto daňových dokladů může zprostředkovávat otec, aby nedocházelo k problémům či nesrovnalostem v rámci dalšího rozúčtování. Z komparace tohoto a předcházejícího postupu je zřejmé, že vzniká administrativně více náročný proces. Z tohoto důvodu lze společníkům doporučit, ať využívají souhrnných daňových dokladů podle paragrafu 31b zákona o dani z přidané hodnoty, tedy veškerá uskutečněná plnění reflektovat na jeden souhrnný daňový doklad, který budou všichni společníci vystavovat jedenkrát za měsíc.

Obrázek 7: Fakturace od roku 2019 ve společnosti

Zdroj: vlastní zpracování

Daň z přidané hodnoty a její souvislosti

Nově pro společníky platí obecná ustanovení zákona o dani z přidané hodnoty. Plátcovství daně z přidané hodnoty už nebude pro ostatní společníky určující (nemusí se stát plátcem, když je plátcem jiný společník), ale každý ze současných společníků je plátcem daně z přidané hodnoty, takže tato změna společníky v podstatě neovlivní. Pro platbu DPH mají čtvrtletní zdaňovací období.

Vystavovat a přijímat daňové doklady bude jeden pověřený společník (tj. otec), který ovšem musí v poměru, v jakém se společníci podílejí na činnosti společnosti, mezi společníky veškerá plnění přefakturovat. Tímto postupem bude mít každý společník ve svém daňovém přiznání svůj podíl na uskutečněných a přijatých zdanitelných plněních.

Dochází však ke klíčovým změnám v souvislosti s daní z přidané hodnoty. Od roku 2019 už nebude možné považovat společnost za samostatnou osobu povinnou k dani a správa daně z přidané hodnoty se už nebude řídit speciálními pravidly (společnost nebude vystupovat jako osoba povinná k dani z přidané hodnoty). Každý ze společníků bude v tomto ohledu postupovat sám za sebe.

Z hlediska možného budoucího rozvoje společnosti se nabízí i varianta, že bude vhodné, aby byl členem společnosti neplátce DPH (z důvodu vhodnější fakturace neplátcům DPH, tedy například občanům), či se v budoucnosti nabízí i možnost přijetí dalšího čtvrtého společníka pro určité služby – typu výměny letních a zimních pneumatik. Tímto by mohlo dojít k lepší daňové optimalizaci. O fakturaci neplátcům DPH by se v tomto případě staral právě společník, který by byl neplátcem DPH.

Pořízení majetku

V roce 2019 očekávají společníci, že bude nutné pořídit nový pojízdný zvedák nákladních automobilů, který stojí 30.000,- Kč. Tento zvedák bude pořízen ze společných prostředků a stane se předmětem spoluvlastnictví jednotlivých společníků. Podle smlouvy o zřízení společnosti půjde o 1/3 podílu pro každého společníka. Výši spoluvlastnického podílu pak musí společníci respektovat i při uplatnění nároku na odpočet daně.

Následující příklad popisuje oběh účetních dokladů u pořízení nového pojízdného zvedáku nákladních automobilů, a to ve výši 30 000 Kč

Majetek je pořízen z finančních prostředků společnosti (resp. z účtu této společnosti u bankovní instituce), takže se všichni členové sdružení stávají spolumajitelem daného stroje, a to ve výši spoluvlastnického podílu 1/3 (protože to smlouva o společnosti nedefinuje jinak). Následující tabulka jednotlivé vztahy blíže rozepisuje. U nově pořízeného majetku probíhá celý oběh dokladů, a to zejména od dodavatele k otci, dále z hlediska nutnosti přeúčtování z otce na syna a vnuka. Do celého procesu ještě vstupuje nutnost uplatnit povinnost či odpočet daně z přidané hodnoty.

Tabulka 1: Zvedák na automobil a jeho rozúčtování mezi společníky, včetně DPH a daně na výstupu a vstupu

	Cena bez DPH	DPH	Cena s DPH			
Zvedák na automobil – celkem	24 793,39	5 206,61	30 000,00	Daň na vstupu	Daň na výstupu	Povinnost/odpočet
Otec	24 793,39	5 206,61	30 000,00	5 206,61	3 471,07	- 1 735,54
Syn	8 264,46	1 735,54	10 000,00	1 735,54	0,00	-1 735,54
Vnuk	8 264,46	1 735,54	10 000,00	1 735,54	0,00	-1 735,54

Zdroj: vlastní zpracování

Cena bez daně z přidané hodnoty je 24 793,39 Kč, takže daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % činí 5 206,61 Kč. Celková cena je tedy 30 000 Kč (doprava a montáž je zdarma, takže se jedná o celkovou pořizovací cenu). Dodavatel vystaví pro otce jako společníka fakturu, kterou otec uhradí z bankovního účtu, který společnost využívá. Zaplatí celou cenu, tedy 30 000 Kč. Následně provede rozúčtování na syna a vnuka jako členy společnosti, těmto vystaví daňové doklady na částku 10 000 Kč, tedy s cenou bez daně z přidané hodnoty na úrovni 8 264,46 Kč

a daní z přidané hodnoty ve výši 1 735,54 Kč. Z tohoto vztahu potom plyne otci ve výsledku nárok na odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 1 735,54 Kč a ostatním společníkům vzniká také nárok na odpočet daně ve výši 1 735,54 Kč.

V daňovém přiznání daně z příjmů všech společníků se tento nákup promítne stejným způsobem, protože jsou podíly spoluvlastnictví stejného charakteru. To platí i o kontrolním hlášení. Daň z přidané hodnoty na vstupu a výstupu charakterizuje tabulka.

Dále přikládám sken části tiskopisu, jak by vypadala tato transakce v kontrolním hlášení otce.

Obrázek 8: Kontrolní hlášení

C. ODDÍL -Kontrolní řádky na Daňové přiznání k DPH (DaP)		
řádek DaP		Základ daně
1	A.4 + A.5 celkem základy daně u základní sazby DPH	0,00
2	A.4 + A.5 celkem základy daně u první snížené a druhé snížené sazby DPH	0,00
40	B.2 + B.3 celkem základy daně u základní sazby DPH	5 207,00
41	B.2 + B.3 celkem základy daně u první snížené a druhé snížené sazby DPH	0,00
25	A.1 celkem základy daně	0,00
10	B.1 celkem základy daně u základní sazby DPH	0,00
11	B.1 celkem základy daně u první snížené a druhé snížené sazby DPH	0,00
3+4+5+6+9+12+13	A.2 celkem základy daně	3 472,00

Zdroj: vlastní zpracování

Změny ve výdajích, příjmech a základu daně v roce 2019 dle vzoru z roku 2017

V roce 2017 byl příjem společnosti na úrovni 12 452 314 Kč, zatímco výdaje společnosti 10 214 562 Kč, takže byl generován pozitivní výsledek hospodaření ve výši 2 237 752 Kč. V případě, že by byl už v roce 2017 angažován ve společnosti vnuk, tak by došlo k těmto změnám v rámci rozdělení mezi společníky společnosti (rovným dílem):

- Otec: příjem 4 150 771 Kč a výdaje 3 404 854 Kč. Výsledek hospodaření 745 917 Kč;
- Syn a vnuk: zde opět platí to samé, co u otce, protože se dělí příjmy i výdaje stejným dílem.

Daňové přiznání podává každý společník samostatně. Přikládám sken části daňového přiznání otce pro modelovou situaci z roku 2019. Pro kalkulaci došlo k využití údajů z roku 2017.

Obrázek 9: Daňové přiznání

2. ODDÍL – Dílčí základ daně, základ daně, ztráta

1. Výpočet dílčího základu daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti (§ 6 zákona)

		poplatník	finanční úřad
31	Úhrn příjmů od všech zaměstnavatelů		
32	Úhrn povinného pojistného podle § 6 odst. 12 zákona		
33	Daň zaplacená v zahraničí podle § 6 odst. 13 zákona		
34	Dílčí základ daně podle § 6 zákona (ř. 31 + ř. 32 – ř. 33)	0	
35	Úhrn příjmů plynoucí ze zahraničí zvýšený o povinné pojistné podle § 6 odst. 12 zákona		

2. Dílčí základy daně z příjmů fyzických osob podle § 6, § 7, § 8, § 9 a § 10 zákona, základ daně a ztráta

36	Dílčí základ daně ze závislé činnosti podle § 6 zákona (ř. 34)	0	
36a	Dílčí základ daně ze závislé činnosti podle § 6 zákona po vynětí (ř. 36 – úhrn vyňatých příjmů ze zdrojů v zahraničí podle § 6 zákona nebo ř. 36)	0	
37	Dílčí základ daně nebo ztráta ze samostatné činnosti podle § 7 zákona (ř. 113 přílohy č. 1 DAP)	745 917	
38	Dílčí základ daně z kapitálového majetku podle § 8 zákona		
39	Dílčí základ daně nebo ztráta z nájmu podle § 9 zákona (ř. 206 přílohy č. 2 DAP)	0	
40	Dílčí základ daně z ostatních příjmů podle § 10 zákona (ř. 209 přílohy č. 2 DAP)	0	
41	Úhrn řádků (ř. 37 + ř. 38 + ř. 39 + ř. 40).	745 917	
41a	Úhrn dílčích základů daně podle § 7 až § 10 zákona po vynětí (ř. 41- úhrn vyňatých příjmů ze zdrojů v zahraničí podle § 7 až § 10 zákona nebo ř. 41)	745 917	
42	Základ daně (ř. 36a + kladná hodnota z ř. 41a)	745 917	
43	Úhrn příjmů podle § 6 zákona od všech zaměstnavatelů po vynětí (ř.31 – úhrn vyňatých příjmů podle § 6 zákona od všech zaměstnavatelů)	0	
44	Uplatňovaná výše ztráty – vzniklé a vyměřené za předcházející zdaňovací období maximálně do výše ř. 41a		
45	Základ daně po odečtení ztráty (ř. 42 – ř. 44)	745 917	

3. ODDÍL – Nezdánitelné části základu daně, odčitatelné položky a daň celkem

Částka podle § 15	Počet měsíců		Počet měsíců	
46	Odst. 1 zákona (hodnota bezúplatného plnění – darů/darů)		50 000	
47	Odst. 3 a 4 zákona (odečet úroků)	0		
48	Odst. 5 zákona (penzijní připojištění, penzijní pojištění a doplňkové penzijní spoření)		5 000	
49	Odst. 6 zákona (soukromé životní pojištění)		5 000	
50	Odst. 7 zákona (odborové příspěvky)			
51	Odst. 8 zákona (úhrada za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání)			
52	§34 odst. 4 zákona (výzkum a vývoj)			
52a	§ 34 odst. 4 zákona (odpočet na podporu odborného vzdělávání)			
53	Další částky			
54	Úhrn nezdanitelných částí základu daně a položek odčitatelných od základu daně (ř.46 + ř.47 + ř.48 + + ř.49 + ř.50 + ř.51 + ř. 52 + ř. 52 a + ř.53)		60 000	
55	Základ daně snížený o nezdanitelné části základu daně		685 917	

	a položky odčitatelné od základu daně (ř.45 – ř.54)		
56	Základ daně zaokrouhlený na celá sta Kč dolů	685 900	
57	Daň podle § 16 zákona	102 885	

4. ODDÍL – Daň celkem, ztráta

58	Daň podle §16 zákona (ř. 57) nebo částka z ř. 330 přílohy č. 3 DAP	102 885,00	
59	Solidární zvýšení daně podle § 16a zákona	0,00	
60	Daň celkem zaokrouhlená na celé Kč nahoru (ř.58 +ř.59)	102 885	
61	Daňová ztráta – zaokrouhlená na celé Kč nahoru bez znaménka mínus		

5. ODDÍL – Uplatnění slev na dani a daňového zvýhodnění

62	Slevy celkem podle § 35 odst. 1 zákona		
63	Sleva podle § 35a nebo § 35b zákona		

Tab. č.1 ÚDAJE O MANŽELCE (MANŽELOVI)

Příjmení, jméno, titul manželky (manžela)		Rodné číslo	
---	--	-------------	--

Částka podle § 35ba odst. 1	Počet měsíců		Počet měsíců	
64 písm. a) zákona (základní sleva na poplatníka)		24 840		
65a) písm. b) zákona (sleva na manželku/manžela)				
65b) písm. b) zákona (sleva na manželku/manžela, která/kteřý je držitelem ZTP/P)				
66 písm. c) zákona (základní sleva na invaliditu – pro poživatele invalidního důchodu pro invaliditu prvního nebo druhého stupně)				
67 písm. d) zákona (rozšířená sleva na invaliditu – pro poživatele invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně)				
68 písm. e) zákona (sleva na držitele průkazu ZTP/P)				
69 písm. f) zákona (sleva na studenta)				
69a) písm. g) zákona (sleva za umístění dítěte)				
69b) písm. h) zákona (sleva na evidenci tržeb)				
70 Úhrn slev na dani podle § 35, § 35a, § 35b a § 35 ba zákona (ř.62 + ř.63 + ř.64 + ř.65a + ř.65b + ř.66 + ř.67 + ř.68 + ř.69 + ř.69a + ř.69b)		24 840		
71 Daň po uplatnění slev podle § 35, § 35a, § 35b a § 35ba zákona (ř. 60 – ř. 70)		78 045		

Tab. č. 2 ÚDAJE O DĚTECH ŽIJÍCÍCH VE SPOLEČNĚ HOSPODAŘÍCÍ DOMÁCNOSTI

	Příjmení a jméno(-a)	Rodné číslo	Počet měsíců ve výši jedno dítě		Počet měsíců ve výši na druhé dítě		Počet měsíců ve výši na třetí a další dítě	
			bez ZTP/P	se ZTP/P	bez ZTP/P	se ZTP/P	bez ZTP/P	se ZTP/P
	1	2	3		4		5	
1								
2								
3								
4								
	Celkem		0	0	0	0	0	0

72	Daňové zvýhodnění na vyživované dítě	0	
----	--------------------------------------	---	--

73	Sleva na dani (částka ř. 72, uplatněná maximálně do výše daně na ř. 71)	0	
74	Daň po uplatnění slevy podle § 35c zákona (ř. 71 – ř. 73)	78 045	
75	Daňový bonus (ř. 72 – ř. 73)	0	
76	Úhrn vyplacených měsíčních daňových bonusů podle § 35d zákona (včetně případného doplatku na daňovém bonusu)		
77	Rozdíl na daňovém bonusu (ř. 75 – ř. 76)	0	
6. ODDÍL – Dodatečné DAP			
78	Poslední známá daň		
79	Zjištěná daň podle § 141 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (ř. 74)		
80	Rozdíl řádků (ř.79 – ř.78): zvýšení (+) částka daně se zvyšuje, snížení (-) částka daně se snižuje		
81	Poslední známá daň – daňová ztráta podle § 5 zákona		
82	Zjištěná ztráta podle § 141 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (ř. 61)		
83	Rozdíl řádků (ř.82 – ř.81): zvýšení (+) – daňová ztráta se zvyšuje, snížení (-) daňová ztráta se snižuje		
7. ODDÍL – Placení daně			
84	Úhrn sražených záloh na daň z příjmů ze závislé činnosti (po slevách na dani)		
85	Na zbývajících zálohách zaplacen poplatníkem celkem		
86	Zaplacená daň stanovená paušální částkou podle §7a zákona		
87	Sražená daň podle § 36 odst. 6 zákona (státní dluhopisy)		
87a)	Sražená daň podle § 36 odst. 7 zákona		
87b)	Sražená daň podle § 36 odst. 8 zákona		
88	Zajištěná daň plátcem podle § 38e zákona		
89	Sražená daň podle § 38f odst. 12 zákona		
90	Zaplacená daňová povinnost (záloha) podle § 38gb odst. 2 zákona		
91	Zbývá doplatit (ř. 74 – ř. 77 – ř. 84 – ř. 85 – ř. 86 – ř. 87 – ř. 87a – ř. 87b – ř. 88 – ř. 89 – ř. 90): (+) zbývá doplatit, (-) zaplacen více	78 045	

Zdroj: vlastní zpracování

Dodání zboží či poskytnutí služby společníkem pro společnost

Nová právní úprava již předpokládá, že mezi společníky společnosti dochází k uskutečňování zdanitelných plnění v rámci dodání zboží nebo poskytnutí služby. To je i případem zkoumané společnosti, kde si společníci navzájem poskytují výpomoc (formou služeb), či mezi sebou obchodují s drobným zbožím (z hlediska ceny). Od roku 2019 je nutné uvedené aktivity evidovat pro účely daně z přidané hodnoty, protože společník musí evidovat veškerá plnění, která realizoval v tuzemsku.

Podle interního odhadu (vyplývajícího z dosavadního stavu) se měsíčně protočí mezi společníky až 40 dokladů. Z tohoto pohledu dává využití souhrnného daňového dokladu smysl, protože výrazně ulehčuje řešení daňových a účetních záležitostí.

4.3 Zhodnocení vůči dalším formám podnikatelské činnosti

V úvodu kapitoly se lze věnovat výhodám, které podnikání formou společnosti nabízí společníkům, a dané důvody pak vztáhnout k výhodám, které nabízí ostatní formy podnikatelské činnosti.

Pro členy společnosti se její založení stává jednoduchou příležitostí pro rozšíření svých aktivit a podnikání pod „hlavičkou“ jednoho subjektu (v očích dodavatelů a odběratelů, avšak bez právní subjektivity). Vytvoření společnosti s právní subjektivitou (například společnosti s ručením omezeným) by znamenalo nadstandardní zřizovací náklady či časové náklady apod. V případě společnosti je dostačující, když se pouze uzavře smlouva.

Klíčovým důvodem k přechodu na jinou formu podnikání může být pro společníky právě změna zákona o dani z přidané hodnoty, která od roku 2019 neumožní aplikaci specifických pravidel pro správu daně z přidané hodnoty.

Tichá společnost

V tomto případě se tichá společnost jeví jako nevhodná varianta, protože společníci podnikají a spolupracují aktivně a veřejně. Svůj podíl na zisku získávají aktivní prací, která je dána i aktivní spoluprací a podporou ostatních společníků. Z těchto důvodů lze tuto variantu odmítnout.

Veřejná obchodní společnost (založení, cena za účetnictví, daňové přiznání, likvidace)

Veřejná obchodní společnost, resp. její založení a provozování, může být velmi pozitivní variantou, protože se do velké míry přibližuje fungování společnosti. Oproti společnosti však existují jednodušší pravidla účtování a daňových souvislostí (zejména po novelizaci a ve vztahu k dani z přidané hodnoty).

Jiná obchodní korporace (typu společnosti s ručením omezeným či akciové společnosti)

V tomto případě přichází v úvahu společnost s ručením omezeným, kde budou tři společníci. Akciová společnost vzhledem k obrátům společníků není vhodné řešení. Společnost s ručením omezením se opět jeví jako vhodná varianta společné podnikatelské činnosti.

Ukončení společné činnosti a samostatné fungování dřívějších společníků

Z tohoto hlediska je nutné zajistit vrácení vkladů (zákon o dani z příjmů paragraf 13/4/d a paragraf 14/3/c, dále realizovat vypořádání majetku (mohou zůstat zachované spoluvlastnické podíly jednotlivých společníků či dojde k prodeji majetku ve výši spoluvlastnických podílů, tj. uskuteční se zdanitelné či osvobozené plnění), v neposlední řadě je nutné vyřešit převod pohledávek a dluhů (postoupení vlastních pohledávek nepodléhá daní z přidané hodnoty). Také platí, že bývalý společník může žádat o zrušení registrace plátce daně z přidané hodnoty, když jeho obrat nepřekročí 1 mil. Kč. Jeho obrat se stanoví jako součet obratu tohoto společníka dosahovaný mimo společnost a obratu dosahovaného ve společné činnosti ve výši připadající na tohoto společníka (dle smlouvy, či jinak rovným dílem).

Úplné ukončení samostatné činnosti

Vzhledem k tomu, že je samostatná podnikatelská činnost hlavním zdrojem příjmů společníků, tak variantu, kdy s touto přestanou nelze doporučit. Vhodnější bude využití jedné z uvažovaných variant (viz výše).

4.4 Závěrečné doporučení

V současné době lze podnikání formou společnosti (sdružení) podnikatelů pokládat za výhodnou formu spolupráce, která však od roku 2019 dozná výraznějších změn, které hovoří v neprospěch této varianty, protože přinášejí finanční a administrativní zatížení pro členy společnosti. To se ostatně projevilo i v rámci zpracování této práce, ať už její teoretické, či praktické části. Tato zátěž pak negativně ovlivňuje samotnou podnikatelskou činnost společníků, protože definice podnikání hovoří o tom, že má být dosahován zisk. Přílišná administrativní a finanční zátěž však zisk snižuje a subjekty sdružené ve společnosti mají právo na přehodnocení svého členství a hledání jiných (optimálnějších) variant činnosti.

Daňová legislativa a její souvislosti se v České republice mění neustále a nelze vyloučit, že nedojde k dalším změnám, které ovlivní výhodnost či nevýhodnost uvažované varianty. Výstupy práce odpovídají stavu na počátku roku 2018. Společníkům společnosti lze doporučit, ať sledují legislativní vývoj a reagují podle konkrétní situace, která bude před začátkem roku 2019 panovat.

Z tohoto vyplývá jako doporučení pokračování činnosti sdružení (společnosti) i po roce 2019. To lze zdůvodnit následujícím způsobem:

Za prvé, zůstanou společníci osobami samostatně výdělečně činnými.

Za druhé, přechod na jinou právní formu či formu podnikání může přinést vznik různých nákladů a problémů. To zejména s ohledem na majetkové poměry a financování, kdy například nyní jsou majetkové vztahy poměrně jasné, ale v případě vzniku společnosti bude veškerý majetek majetkem dané společnosti, což platí i o financích apod. Dále je nutné brát v úvahu i daňové zatížení, které vzniká společníkům v rámci jednotlivých právních forem podnikání apod. K založení právnické společnosti musí obvykle navíc existovat určitý základní kapitál, ale v rámci založení sdružení (společnosti) toto nemusí společníci vůbec řešit. Společnost se opět jeví jako optimální varianta, která zmíněná rizika eliminuje.

Za třetí, podnikání formou společnosti stále zůstává jednodušší variantou spolupráce, která sice generuje administrativní náklady a hrozí nepřehlednost a komplikace, ale to lze vyřešit nastavením interních systémů pro zjednodušení administrativy a byrokratické zátěže. Pro případ zkoumaného rodinného podnikání se jedná o vhodnou variantu, protože společníci mají zájem na vzájemné spolupráci a rozvoji podnikatelské činnosti. Forma využití živnostenských listů pak vede k tomu, že nemusí mezi těmito společníky vznikat žádný zaměstnanecký poměr a může docházet ke vzájemně prospěšné spolupráci, aniž by existoval vztah nadřízenosti a podřízenosti. I ze zakládající smlouvy vyplývá, že mají společníci rovnoprávné postavení.

Za čtvrté, v případě, že se nějaký ze společníků rozhodne ze společnosti vystoupit, tak se nejedná o komplikovaný proces. To platí i o tom, že dojde k zániku celé společnosti (sdružení). U společnosti se může předpokládat, že dochází pouze k dočasné spolupráci subjektů, takže je to varianta jednoduchá pro případné řešení odchodu jednoho ze společníků. U ostatních právních forem jsou procesy složitějšího charakteru.

Pokud zkoumaná společnost nepodcení přípravu na nová legislativní pravidla (např. vhodným programovým vybavením), tak by neměla mít problémy se zajištěním svého fungování.

5 ZÁVĚR

Tato práce se zabývala podnikáním ve společnosti (sdružení) z hlediska účetní a daňové problematiky. Jak se prokázalo, tak se jedná o velmi aktuální téma, které momentálně musí řešit tisíce podnikatelů, kteří jsou členy společnosti podle nového občanského zákoníku. Důvodem jsou zejména změny, které v daňové oblasti nastanou na začátku roku 2019. Dané změny lze považovat za klíčové a lze tvrdit, že výrazně naruší výhodnost podnikatelské činnosti s využitím této formy. Podrobněji se tématem zabývala právě tato práce.

Hlavním cílem práce bylo zvážit uplatnění účetních a daňových aspektů podnikatelské činnosti společnosti (dle Nového občanského zákoníku) na konkrétním příkladu a stanovit doporučení k zahájení činnosti této společnosti, či nikoliv (právě podle možností účetní a daňové optimalizace).

Konkrétním příkladem je podnikání rodinného typu, kdy otec se synem provozují prostřednictvím společnosti dva pneuservisy. Momentálně do společnosti přizvali i vnuka, který provozuje autoservis. Práce prokázala, že rozhodování není jednoduché a společníci musí zvažovat nejen aktuální dopady na svoji činnost, ale zejména možnosti a důsledky existence společnosti po roce 2018, kdy bude nutné aplikovat nová legislativní pravidla. Předpisy vytvářejí prostředí, ve kterém lze uvažovat o konci existence celé společnosti.

Dílčím cílem bylo identifikovat výhodnost jiných variant podnikatelské činnosti v České republice, dále potom identifikovat vliv změn ve fungování daně z přidané hodnoty na podnikání ve společnosti (obecně i v rámci konkrétního případu).

Změny ve fungování daně z přidané hodnoty u společností patří k nejvíce zásadním, takže z tohoto důvodu došlo k jejich výběru. V případě, že se prokáže nevýhodnost podnikatelské činnosti formou společnosti, tak se nabízela otázka: jakou právní formou či jinou variantou nahradit dosavadní činnost?

Na základě zvážení všech faktorů a souvislostí došlo k doporučení, aby společnost pokračovala v nezměněné variantě fungování i v budoucí době. Forma společnosti (sdružení) se stále jeví jako nejoptimálnější, protože v daném případě převažují její výhody nad nevýhodami a vytváří se prostor pro snadnou spolupráci různých osob samostatně výdělečně činných, bez větších procesních problémů. Jako problematické se může jevit, že od roku 2019 dojde k navýšení

administrativy pro členy společnosti, ale nastavením interních procesů lze tuto zátěž minimalizovat.

6 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

AMBROŽ, Jan. Společnost – Sdružení bez právní subjektivity. *Du.cz* [online].

2017 [cit. 2018-01-09]. Dostupné

z: <https://www.du.cz/spolecnost-sdruzeni-bez-pravni-subjektivity-uniqueidmRRWSbk196FNf8-jVUh4EmUUBprIXl5HcKTKlECdPdUMO6VlftQMFg/>

BISNODE. Rekordní množství nových firem za rok 2016. *Bankovnictvionline.cz* [online].

2017 [cit. 2017-12-14]. Dostupné

z: <http://bankovnictvionline.cz/aktuality/rekordni-mnozstvi-novych-firem-za-rok-2016>

BROŽKOVÁ, L. P. a PROCHÁZKOVÁ, H. Jaké změny přináší novela zákona o DPH?

Moderní řízení. 2017, 4(7-8).

BUSINESSINFO.CZ. Nových živnostníků loni ubylo. Třetina jich podniká v oblasti obchodu.

www.businessinfo.cz [online]. 2017 [cit. 2017-12-14]. Dostupné

z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/novych-zivnostniku-loni-ubylo-tretina-jich-podnik-a-v-oblasti-obchodu-87689.html>

COMEFLEX OFFICE. Sdružení: jak funguje a k čemu se využívá? *Ipodnikatel.cz* [online].

2017 [cit. 2017-12-18]. Dostupné

z: <http://www.ipodnikatel.cz/O-podnikani/sdruzeni-jak-funguje-a-k-cemu-se-vyuziva.html>

CHROMÁ, Marta. *Právní překlad v teorii a praxi: nový občanský zákoník*. Praha: Karolinum,

2014. ISBN 978-80-246-2851-6.

DĚRGEL, Martin. Sdružení bez právní subjektivity versus společnost. *Mzdovapraxe.cz*

[online]. 2014 [cit. 2017-12-18]. Dostupné

z: <http://www.mzdovapraxe.cz/archiv/dokument/doc-d45102v56417-sdruzeni-bez-pravni-subjektivity-versus-spolecnost/>

DOČKALOVÁ, Michaela. Jaká forma podnikání je pro vás ta správná? *Businessleaders.cz*

[online]. 2017 [cit. 2017-11-14]. Dostupné

z: <https://www.businessleaders.cz/2017/01/jaka-forma-podnikani-je-pro-vas-ta-spravna/>

DOLEČEK, Marek. Jednočlenná společnost s ručením omezeným versus podnikání jako

OSVČ. *Businessinfo.cz* [online]. 2017 [cit. 2017-11-14]. Dostupné

z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/spolecnost-s-rucenim-omezenym-osvc-ppbi-89625.html#!&chapter=1>

DUŠEK, Jiří a Jaroslav SEDLÁČEK. *Daňová evidence podnikatelů 2015*. 12. vyd. Praha: Grada Publishing, 2015. ISBN 9788024796727.

FINANČNÍ SPRÁVA. Informace GŘ k uplatňování DPH u společníků společnosti od 1. 7. 2017. *Financnisprava.cz* [online]. 2017 [cit. 2017-12-18]. Dostupné z: http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/d-seznam-dani/2017_Info-GFR-k-uplatneni-DPH-u-spolecniku-spolecnosti-od-0107.pdf

GOLA, Petr. Jak na společnost bez právní subjektivity? *Finance.cz* [online]. 2016 [cit. 2018-01-09]. Dostupné z: <https://www.finance.cz/472504-spolecnost-v-sesti-bodech/>

GÜRLICH, Richard. Právní úpravy společnosti podle NOZ. *Businessinstitut.cz* [online]. 2014 [cit. 2017-12-18]. Dostupné z: <http://www.businessinstitut.cz/pravni-upravy-spolecnosti-podle-noz>

HEJDA, Jan. *Společnost s ručením omezeným*. Olomouc: ANAG, 2014. Právo (ANAG). ISBN 978-807-2638-703.

IPODNIKATEL.CZ. Právní formy podnikání pro fyzické a právnické osoby. *Ipodnikatel.cz* [online]. 2014 [cit. 2017-12-14]. Dostupné z: <http://www.ipodnikatel.cz/Zahajeni-podnikani/pravni-formy-podnikani-pro-fyzicke-a-pravnicke-osoby.html>

JOSKOVÁ, Lucie a kol. *Nová společnost s ručením omezeným: právo, účetnictví, daně*. 2. vydání. Praha: Grada, 2014, 207 s. Právo pro praxi. ISBN 978-80-247-4445-2.

KANDLER, Ladislav. Rozdíl mezi vedením účetnictví a daňovou evidencí. *Pohoda.cz* [online]. 2015 [cit. 2017-11-16]. Dostupné z: <https://portal.pohoda.cz/pro-podnikatele/chci-zacit-podnikat/rozdil-mezi-vedenim-ucetnictvi-a-danovou-evidenci/>

KONEČNÁ, Jana. Výdaje procentem z příjmů. *Jakpodnikat.cz* [online]. 2017 [cit. 2017-11-16]. Dostupné z: <http://www.jakpodnikat.cz/pausalni-vydaje-procentem.php>

KOUDELKA, Michal. Nový fenomén – rodinný závod. *Pohoda.cz* [online]. 2016 [cit. 2017-11-16]. Dostupné z: <https://portal.pohoda.cz/pro-podnikatele/uz-podnikam/novy-fenomen-%E2%80%93-rodinn%C3%BD-zavod/>

- KUČEROVÁ, Dagmar. DPH společníků společnosti fyzických osob se mění. *Podnikatel.cz* [online]. 2017 [cit. 2018-02-19]. Dostupné z: <https://www.podnikatel.cz/clanky/dph-spolecniku-spolecnosti-fyzickych-osob-se-meni/>
- KUČEROVÁ, Dagmar. Sdružení fyzických osob bez právní subjektivity od roku 2014. *Podnikatel.cz* [online]. 2013 [cit. 2017-12-18]. Dostupné z: <https://www.podnikatel.cz/clanky/sdruzeni-fyzickych-osob-bez-pravni-subjektivity-od-roku-2014/>
- NÝVLTOVÁ, Romana a Pavel MARINIČ. *Finanční řízení podniku: moderní metody a trendy*. Praha: Grada Publishing, 2010, 204 s. Prosperita firmy. ISBN 978-80-247-3158-2.
- MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2017: úplná znění platná k 1.1.2017*. 26. vydání. Praha: Grada, 2017. ISBN 978-80-271-0451-2.
- MOLÍN, Jan. Účtování fakturace -vystavené faktury. *Www.podnikatel.cz* [online]. 2018 [cit. 2018-07-23]. Dostupné z: <https://www.podnikatel.cz/poradna/dane-a-ucetnictvi/476/>
- MULAČOVÁ, Věra a Petr MULAČ. *Obchodní podnikání ve 21. století*. Praha: Grada Publishing, 2013, 520 s. ISBN 8024786389.
- BRYCHTA, RNDr. Ivan Brychta. *Seminář Společnost bez právní osobnosti (sdružení) v daních*. Praha: 26.července 2018 Copyright 2018 by Dashofer Holding, Ltd. aVerland Dashofer, nakladatelství, spol. s .r. o., 2018.
- MÜLLEROVÁ, Libuše a Michal ŠINDELÁŘ. *Účetnictví, daně a audit v obchodních korporacích*. Praha: Grada Publishing, 2016. ISBN 9788027190720.
- ŠEVČÍK, Ludvík. *Vyznejte se v novém občanském zákoníku: nejběžnější životní situace z pohledu občanského práva*. Brno: BizBooks, 2013. ISBN 978-80-265-0071-1.
- ŘEHÁKOVÁ, Markéta. Poslední daňové změny už platí, řada podnikatelů o nich ale dosud neví. *Pravniradce.ihned.cz* [online]. 2017 [cit. 2018-02-19]. Dostupné z: <https://pravniradce.ihned.cz/c1-65805290-posledni-danove-zmeny-uz-plati-nove-prijdou-po-volbach>
- PILÁTOVÁ a kol. *Daňová evidence*. 8. vydání. Praha: ANAG, 2012. ISBN 978-80-7263-723-2.

VEBER, Jaromír a Jitka SRPOVÁ. *Podnikání malé a střední firmy*. 3., aktualiz. a dopl. vyd. Praha: Grada, 2012, 332 s. Expert (Grada). ISBN 978-80-247-4520-6.

VÍT, Petr. *Praktický právní průvodce pro neziskové organizace*. Praha: Grada, 2015. Manažer. ISBN 978-80-247-5477-2.

7 SEZNAM OBRÁZKŮ A TABULEK

Seznam obrázků

Obrázek 1: Předcházející stav.....	24
Obrázek 2: Nový stav	25
Obrázek 3: Nový stav	26
Obrázek 4: Schéma společnosti.....	32
Obrázek 5: Schéma jednání za společnost.....	34
Obrázek 6: Oběh daňových dokladů	36
Obrázek 7: Fakturace od roku 2019 ve společnosti.....	40
Obrázek 8: Kontrolní hlášení.....	42
Obrázek 9: Daňové přiznání	43

Seznam tabulek

Tabulka 1: Zvedák na automobil a jeho rozúčtování mezi společníky, včetně DPH a daně na výstupu a vstupu.....	41
--	----